

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 3/2024 cena 12 Kč vyšlo v září 2024

V TOMTO ČÍSLE

- *Informace z dětské ambulance*
- *Kobylští hudebníci 20. století*
- *Kobylská zahrádka*
- *Myslivecký spolek Kobylí*

Agentura Harlekýn uvádí divadelní hru

Eduardo De Filippo

FILUMENA MARTURANO

překlad Oldřich Kautský
režie Zdeněk Kaloč

hrají

Simona Stašová
Svatopluk Skopal
Čestmír Gebouský
Jaroslava Pokorná
František Skopal
Libor Hruška
Zdeněk Hruška
Jaroslava Tvrzníková
Katrín Weitzenbauerová
Josef Fečo
Antonio Šoposki
Filip Cíl
Robert Hájek
Petr Vančura
Václav Legner

**Co všechno musí podstoupit
prostá žena, aby dostala k oltáři
zhýralého boháče a pro své syny
zabezpečila rodinu**

**Obec Kobyli srdečně zve na divadelní představení, které se bude konat
v pondělí 28. 10. 2024 v 18:00 hod. v sokolovně Kobyli.**

Vstupné 400,- Kč, předprodej od 16. 9. 2024 v kanceláři OÚ Kobyli.

AGENTURA
HARLEKÝN www.harlekyn.cz

produkce Agentura HARLEKÝN s.r.o. Jana Hanzlíčková
Jarníkova 1875/14, 148 00 Praha 4, telefon: 606 422 104, 602 339 731
e-mail: jhanzlicikova@harlekyn.cz, v.hanzlicek@harlekyn.cz

Nositelé autorských práv k dílu zastupuje DILIA, občanské sdružení, Krátkého 1, Praha 9

Ambasciata d'Italia
Praga

Představení je uváděno pod záštitou
vevyslance Italské republiky Pasquale D'Avino
a Italského kulturního institutu v Praze

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

krásnému a teplému létu jsme dali sbohem a barevný podzim se hlásí o slovo. Sklizně na polích a ve vinohradech nabírají na obrátkách a všichni věříme v bohatou úrodu. Jen poprosit počasí, aby bylo shovívavé.

Během parného léta byly realizovány velké investiční akce v čele s rekonstrukcí první etapy ulice Osvobození. V průběhu rekonstrukce se vyskytly nemalé problémy s nestabilním podložím, ale i s nepředpokládanými objekty nalezenými pod stávající komunikací. Podařilo se však, byť s malým zpožděním, veškeré záležitosti vyřešit a pokračovat v započaté rekonstrukci. Pevně věřím, že při čtení tohoto článku, bude již dílo kompletně hotové a bude bezvadně sloužit. Další etapa rekonstrukce bude navazovat na právě dokončenou část a její konec bude u křížku. Začátek rekonstrukce je plánovaný na přelom února a března příštího roku. V dalším čísle zpravodaje vás podrobně seznámíme s projektem a s organizací rekonstrukce.

Na základní škole byla v období letních prázdnin provedena kompletní rekonstrukce kotelny. O této akci se dočtete v samostatném článku tohoto zpravodaje.

Další akcí, která byla naplánována na období prázdnin, byla obnova kuchyněk (výdejen jídel) v prostorách mateřské školy. Nevyhovující prostory byly rekonstruovány včetně rozvodů vody, odpadů a elektroinstalace a byly instalovány malé kuchyňské linky do jednotlivých výdejen.

Na podzimní období je plánována kompletní výměna osvětlení v celé obci. Dojde k nahrazení světel se sodíkovými výbojkami novými, úspornými LED světly. Rozpočet akce je 4,1 mil. Kč a 60 % bude čerpáno z podpory Ministerstva průmyslu a obchodu.

Vážení, přeji vám všem krásný podzim.

Váš starosta Pavel Kotík

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí

č. 2/2024 ze dne 28. 5. 2024

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/02/2024** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/02/2024** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Štěpána Čeperu a Petera Poulíka a jako návrhovou komisi předsedu Romana Kaszpera a členy Petra Horáčka a Jaroslava Zechmeistera.
- **UZ/03/02/2024** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 2/2024
- **UZ/04/02/2024** zastupitelstvo obce schvaluje realizaci výstavby betonových kójí v prostoru před nádražím ČD dle předložených rozpočtů v max. výši 890.000.- Kč včetně DPH, na pozemku p. č. 4743/34 a pověřuje radu obce vyhlášením výběrového řízení a výběrem dodavatele.
- **UZ/05/02/2024** zastupitelstvo obce schvaluje rekonstrukci kotelny v základní škole dle výběrového řízení za cenu 1.822.373,70 Kč včetně DPH.
- **UZ/06/02/2024** zastupitelstvo obce schvaluje rekonstrukci kuchyněk v mateřské škole dle předložených rozpočtů v max. výši 1.400.000 Kč včetně DPH a pověřuje radu obce vyhlášením výběrového řízení a výběrem dodavatele.
- **UZ/07/02/2024** zastupitelstvo obce pověřuje radu obce k přípravě žádosti o dotaci a realizaci FVE na vybraných obecních budovách do max. částky 5 mil. Kč včetně DPH.
- **UZ/08/02/2024** zastupitelstvo obce pověřuje radu obce k zajištění provedení rekonstrukce podlahy v sokolovně na základě provedeného poptávkového řízení v max. ceně 220.000 Kč včetně DPH.

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí

č. 3/2024 ze dne 25. 6. 2024

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/03/2024** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/03/2024** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Rostislava Rusňáka a Josefa Kaňu a jako návrhovou komisi volí předsedu Radima Herůfka a členy Libora Křivku a Zdeňka Sovadinu

- **UZ/03/03/2024** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtová opatření č. 3/2024
- **UZ/04/03/2024** zastupitelstvo obce schvaluje závěrečný účet obce Kobyly za rok 2023 bez výhrad
- **UZ/05/03/2024** zastupitelstvo obce schvaluje účetní závěrku obce Kobyly ke dni 31. 12. 2023
- **UZ/06/03/2024** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí investiční dotace z rozpočtu obce Kobyly ve výši 450.000 Kč TJ Sokol Kobyly na dofinancování podílu žadatele ve věci investičního záměru: Vybudování automatického závlahového systému pro 2 fotbalová hřiště TJ Sokol Kobyly a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobyly týkající se předmětného investičního záměru
- **UZ/07/03/2024** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí investiční dotace z rozpočtu obce Kobyly ve výši 400.000 Kč Sboru dobrovolných hasičů Kobyly na dofinancování podílu žadatele ve věci investičního záměru: Hasičské cvičiště Kobyly – výstavba běžecké dráhy (s tartanovým povrchem) a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobyly týkající se předmětného investičního záměru
- **UZ/08/03/2024** zastupitelstvo obce schvaluje poskytnutí investiční dotace z rozpočtu obce Kobyly ve výši 150.000 Kč Základní organizaci Českého zahrádkářského svazu Kobyly na dofinancování podílu žadatele ve věci investičního záměru: Rekonstrukce podlahy v prostorách spolku a zároveň schvaluje uzavření veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Kobyly týkající se předmětného investičního záměru
- **UZ/09/03/2024** zastupitelstvo obce schvaluje vypracování architektonické studie na rekonstrukci sokolovny – střechy ateliérem KOGAA Studio, s. r. o. Brno v ceně 368 750,- bez DPH

Od koaxu k optice

Přináším malé ohlédnutí do historie výstavby kabelových rozvodů v naší obci.

První výkopové práce pro položení telefonních a souběžně i televizních kabelů pro naši obec byly zahájeny v listopadu roku 1996. Primárně se jednalo o akci tehdejší společnosti SPT Telecom na položení dálkového optického kabelu. Tehdejší vedení obce správně usoudilo, že kabelové rozvody mají budoucnost, a proto padlo rozhodnutí o jejich pokládce, tehdy zamýšlené ke každému domu.

V polovině roku 1997 byla uvedena do provozu nová digitální ústředna, která využívala všech předností zmiňovaného dálkového kabelu a v Kobyly začalo přibývat nových telefonních přípojek. V trase dálkového kabelu byly připojeny již zmiňované kabely pro příjem kabelové televize. Patronát a dozor nad postupem prací převal osobně pan starosta J. Otáhal a společnost ELEKTRO Zručký. V prostorách obecního úřadu bylo zřízeno místo pro příjem signálu a jeho další distribuci ke koncovým uživatelům. Byl tak zahájen zkušební provoz kabelové televize a připojeny první domácnosti.

Na základě dalších jednání v témže roce bylo ze strany společnosti SPT Telecom sděleno vedení naší obce, že práce na pokládce telefonních kabelů a kabelů pro naši televizi, budou pozastaveny pro nedostatek finančních prostředků.

Psal se rok 1998 a výkopové práce a pokládka dalších televizních kabelů probíhaly již v režii obce Kobyly. Snahou SPT Telecom bylo připojení co největšího počtu domácností na telefonní linky ne však již na rozvody televize.

Začátkem roku 2000 schválilo zastupitelstvo obce smlouvy o zajištění a provozování televizního kabelového rozvodu v naší obci v době zkušebního provozu. Provoz a připojování jednotlivých účastníků byl zajištěn firmou ELEKTRO Zručký.

Od roku 2008 zajišťovala smluvní provoz společnost HC Kabel Hovorany. V tuto dobu také došlo k rozšíření programové nabídky a následně, v kontextu digitalizace, ke zkvalitnění distribuovaného signálu.

Pokrok však nelze zastavit a každá technologie jednou zastaralá a bude nahrazena novou, lepší, pohodlnější, rychlejší atd. atd. Tak se stalo i v naší obci. Po dlouhých peripetiích, výběrem dodavatele a poskytovatele nového optického připojení pro občany naší obce se podařilo položit a zprovoznit vysokorychlostní optické připojení. Stavbu realizovala a financovala společnost INTERNET4YOU, která poskytuje i datové propojení s celým světem.

Jedna etapa končí a druhá začíná. Zamáčkneme slzu v oku, zavzpomínáme na přečíslování pevných telefonních linek, na první připojení našeho televizoru na kabelový rozvod, na radost z rozšířené nabídky programů...

Dovolte mi, abych na tomto místě poděkoval všem, kteří se zasloužili o vybudování, tehdy revolučního kabelového rozvodu, o jeho bezproblémový chod a údržbu.

Kabelová televize po takřka čtvrtstoletí končí svůj provoz. Je plnohodnotně nahrazena novou technologií založenou na optice – respektive toku dat pomocí světelných impulzů uvnitř skleněného vlákna.

Pavel Kotík

**UPOZORŇUJEME UŽIVATELE STÁVAJÍCÍ KABELOVÉ TELEVIZE,
ŽE JEJÍ PROVOZ BUDE UKONČEN K 31. 12. 2024**

Informace ze sběrného dvora

Vážení občané,

protože v měsíci září končí hospodářský rok, chtěla bych Vám v tomto podzimním zpravodaji doporučit překontrolovat si svůj odpadový účet. Do Vašeho odpadového účtu se přihlásíte pomocí odkazu: www.mojeodpadky.cz a pomocí přihlašovacích údajů LOGIN, HESLO – tyto údaje naleznete na archu s Vašimi čárovými kódy. Informace můžete také získat telefonicky na čísle 731 207 221; e-mailem: sbernydvur@kobyli.cz nebo osobně ve středu na sběrném dvoře. Tyto opravy se mohou provádět v říjnu a listopadu roku 2024. Po uzávěrce nebude na pozdější reklamace brán ohled.

Co je důležité ke správnému výpočtu odměn? Opravené veškeré změny – jedná se o změny v počtu osob, kdy některý člen rodiny pobývá mimo domov (škola, zaměstnání). Pořízení nové nebo likvidace staré popelnice je potřeba nahlásit. Důležité pro udělení odměny je předcházení vzniku odpadů a snižování produkce odpadů a vyplněný odpadový dotazník. Kontrola svezeneho tříděného odpadu od domu, zda souhlasí počet pytlů a váha. Při svozích se může pytel nebo balík roztrhnout, čárový kód odlepit nebo zničit a při vážení může dojít

k chybnému záznamu. Při množství, které se každé tři týdny sváží, (přes 2tuny plastu a 1tuny papíru) se to stává. To vše se dá do uzávěrky, ve Vašem odpadovém účtu, pokud údaje nesouhlasí, opravit.

Třídění je dobrovolné, ale pokud chcete platit za vyprodukovaný odpad co nejméně, je potřeba dodržet podmínky, které jsou pro výpočet odměny stanoveny.

Krásný podzim a poděkování všem občanům, kteří pečlivě třídí, kompostují a recyklují svůj odpad.

Pavla Schořová, sběrný dvůr

I děti z první třídy vědí, že se třídí!

To je samosebou!

Už jste slyšeli tu pohádku O „světě (ne)třídění“? Ona to vlastně není pohádka, ale je to realita každodenního života – souboj třídění a netřídění, dobra proti zlu – tedy třídíčů a netřídíčů. Odehrává se tam, kde svítí slunce a pějí ptáci ve světě oku lahodícím a čistém jako průzračná studánka. Naproti tomu zlověstná temná mračna, odpadky pokrývají zem tak, že čistý její kousek, kam až dohlédneš, nespátíš. K čemu ten dramatický úvod?

Vlastně směřuje k jedné jediné otázce – umíte si představit svět bez třídění odpadu? U nás máme štěstí, protože na rozdíl od mnoha jiných zemí na světě máme v ČR propracovaný systém třídění a třeba k nejbližším barevným kontejnerům to máme průměrně méně než 90 metrů.

A i díky tomu v ČR třídí své odpady tři čtvrtiny obyvatel...

U nás už totiž i malé děti vědí, že se odpadky třídí! Možná je to naučili ve škole, možná rodiče, ať to bylo, jak to bylo, jsou rozhodnutí nesejít z cesty, ani když potkají libový frajírku, co hraje bezohledný vabank...

Prostě vědí, že odpad se třídí, protože jen tak umožníme jeho efektivní využití – recyklací můžeme odpad proměnit v nové výrobky nebo například v teplo. Šetříme tak přírodu, primární zdroje, které nemusíme těžit, a méně odpadu končí bez efektivního využití na skládkách, které představují zátěž pro životní prostředí.

Pro zajímavost

Dobrodružná cesta systematického třídění začala v ČR na konci 90. let minulého století, kdy EKO-KOM začal s osvětou prostřednictvím pilotního projektu zaměřeného na edukaci dětí v této oblasti. Za více než čtvrtstoletí se podařilo ve spolupráci s obcemi a průmyslem vybudovat efektivní systém sběru a recyklace obalových odpadů. I díky tomu vytrídí průměrně každý obyvatel ČR ročně několik desítek kilogramů odpadu.

A taky ví, že odpadky mají místo své a rozhodně nespátíš na zem! Pohozený odpad totiž nevypadá hezky a může trvat i tisíce let, než se rozloží.

Na úklid pohozeného odpadu a černých skládek po nezodpovědných jedincích vynakládají obce nemalé finanční prostředky, které by mohly věnovat třeba na budování dětských hřišť, sportovišť, údržbu parků nebo třeba na rozvoj obce či podporu kultury – více na www.littering.cz.

A život ve světě, kde se netřídí?

Tak ten by byl pod psa, tedy spíše pod odpad! Zkusme si jen představit, jak by to vypadalo, když podle statistik každý obyvatel ČR vyprodukuje ročně na 3 716 kg všech druhů odpadu.

A jak už to tak bývá, každý hraje nějakou roli a tuhle může ovlivnit. Jestli bude mít pohádka O světě (ne)třídění šťastný konec, nebo ne, je v našich rukách!

(zdroj: samosebou.cz)

Dětská ambulance Kobylí informuje

Školákům začal nový školní rok a opět tu máme podzim! A s ním přichází další sezóna respiračních infekcí a zejména náročnější chřipkové období. Rádi bychom touto cestou informovali o možnosti očkování dětí od 2 do 18 let vakcínou Fluenz Tetra, která je výjimečná způsobem aplikace. Nepodává se totiž injekcí do svalu, ale vstříkem do nosních dírek. To jistě děti i jejich rodiče potěší.

Očkování proti chřipce u dětí je vhodné z mnoha důvodů:

- akutní zánět středního ucha je nejčastější chřipkovou komplikací u dětí a představuje až 80 % všech preskripcí antibiotik u infikovaných dětí
- děti mohou infekci šířit déle než dospělí a být infekční i déle než 10 dní
- malé děti mohou virus chřipky typu A šířit až 8 dní před nástupem příznaků
- chřipka může způsobit závažné onemocnění nebo dokonce úmrtí, malé děti (do 5 let) jsou z hlediska chřipkové infekce jednou z nejohroženějších skupin
- očkováním dětí můžete před chřipkovou nákazou ochránit rizikové členy Vaší rodiny, zejména seniory a dlouhodobě nemocné.

CHŘIPKA NENÍ NACHLAZENÍ. NEPODCEŇUJTE JI.

Zatímco nachlazení stačí pár dní vyležet, chřipka může být i život ohrožující. V letech 2017-2018 bylo podle odhadu CDC chřipkou celosvětově nakaženo asi 48,8 milionu lidí, z nichž 22,7 milionu vyhledalo lékařskou pomoc a téměř 1 milion lidí byl v důsledku chřipky hospitalizován.

	CHŘIPKA	NACHLAZENÍ
NÁSTUP	Příznaky trvají minimálně 2 týdny. U rizikových skupin je možná i hospitalizace a může být i život ohrožující	Postupný nástup, mírné příznaky, které často nebrání ve vykonávání každodenních aktivit. Zdravotní stav se obvykle zlepší sám
NEJČASTĚJŠÍ PŘÍZNAKY	Vysoká horečka, nevolnost, silná bolest svalů i kloubů a suchý dráždivý kašel.	Bolest v krku, která během několika dnů zmizí a vystřídá ji rýma a ucpaný nos
CHOVÁNÍ A OCHRANA	Nejspolehlivější ochranou je očkování. Chřipkové viry se trvale mění, takže i chřipkové vakcíny se mohou každý rok měnit tak, aby účinně chránily před nejčastěji se šířící chřipkovými viry. Každoroční vakcinace je doporučována i v případě, že se složení vakcíny oproti předcházející sezoně nezměnilo.	Proti nachlazení se očkovat nedá. Vhodnou pomoc ale poskytnete horký čaj, vitamíny i teplo. Imunitní systém si s tímto typem virózy poradí sám, a to bez větších komplikací.

**PRO VÍCE INFORMACÍ KONTAKTUJTE
PRAKTICKÉHO PEDIATRA SVÉHO
DÍTĚTE.**

V případě zájmu o očkování Vašeho dítěte neváhejte kontaktovat naši ordinaci. Očkování je optimální zahájit před vypuknutím chřipkové sezóny, tj. v říjnu/listopadu. Děti, které dosud proti chřipce nebyly očkovány, by měly dostat 2 dávky, jinak se očkování provádí jednou dávkou ročně.

Dále nabízíme rodičům nejmenších dětí do 1 roku možnost zapůjčení monitoru dechu pro miminko domů. Monitory dechu jsou úžasným vynálezem, který zachránil již mnoho dětských životů. Monitor sleduje dechovou aktivitu miminka a v případě nějakých potíží Vás alarmem informuje, že dítě nedýchá. Rodiče tak mohou ihned zasáhnout a zahájit potřebnou první pomoc děťátku. Díky monitorům dechu tak předcházíme tzv. syndromu náhlého úmrtí dítěte.

Více informací opět získáte v naší ordinaci.

Monitor dechu Babysense Pro

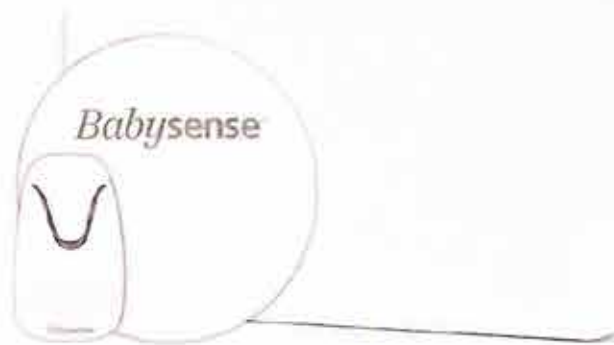
Více bezpečného a klidného spánku

Monitor dechu Babysense Pro je certifikovaná zdravotnická pomůcka, která trvale monitoruje základní životní funkce miminka.

Světelným a zvukovým signálem přístroj upozorní na dechovou zástavu delší než 20 vteřin nebo na snížení dechové frekvence pod 10 dechů za minutu.

Monitor zároveň dokáže odhalit i mělké dýchání či apnoické pauzy.

Syndrom náhlého úmrtí kojenců - SIDS
ohrožuje všechny děti v období prvního roku života.

www.nadacekrizovatka.cz

Modrá linka Nadace Křižovatka

810 200 220

Další novinkou je zapojení naší ordinace do projektu Betty. Jedná se o evropský projekt na časný záchyt a výzkum diabetu I. typu u dětí ve věku 2-18 let. Diabetes I. typu neboli cukrovka je velmi zákeřná nemoc, která je spojena s řadou komplikací a život ohrožujících stavů. Proto je její včasná diagnóza a léčba tak důležitá. Její léčba spočívá v doživotní aplikaci inzulínu a dodržování správné diety a režimových opatření.

Vyšetření je velmi jednoduché a provádí se drobným vpichem do prstu dítěte a odběrem malého množství krve. Z odebraného vzorku pak výzkumný tým v Praze stanoví výskyt autoprotilátek typických pro tuto nemoc. Takto mohou být děti, u nichž jsou protilátky pozitivní, aniž by měly příznaky choroby, včas a dříve pod dohledem a v péči odborníků.

Betty betty@fnmotel.cz projektbetty.cz **EDENTIFI**

projekt Betty

bez diabetu 1. typu

Má mé dítě diabetes?

Odpověď není tak jednoduchá, jak se může zdát! Staňte se součástí unikátního evropského projektu pro diagnostiku časných fází diabetu 1. typu a nechte své dítě zdarma otestovat.

5 důvodů, proč se zapojit do projektu Betty:

- Prevence život ohrožujících komplikací
- Časná diagnostika a odborné poradenství
- Včasné zahájení léčby
- Mírnější průběh onemocnění
- Možnost zapojení do inovativních klinických studií

Projekt vznikl za podpory:

Pokud máte zájem nechat své dítě preventivně vyšetřit, můžete se obrátit na naši ambulanci a domluvit si termín vyšetření. Vyšetření je možné provést i při nemoci dítěte, např. současně když odebíráme vzorek z prstu na stanovení CRP. Na závěr chceme sdělit, že nadále přijímáme nové pacienty z Kobylí a okolí od narození do 18 let. Kontakty na naši dětskou ambulanci a bližší informace najdete na internetu i na Facebooku.

Naše webové stránky: www.detska-ambulance-kobyli.cz

Přejeme všem krásný podzim a hlavně pevné zdraví! A těšíme se na spolupráci v péči o zdraví Vašich dětí!

MUDr. Jana Herůfková, Bc. Lucie Kapustová

Ohlédnutí za letošním Zarážením hory

Na konci léta se tradičně koná v Suchořádké zmlé slavnost Zarážení hory. Poslední dva ročníky je program rozšířen i o páteční večer. Podle množství návštěvníků pátečního večerního koncertu a jejich ohlasů se zdá, že to byl krok správným směrem. Sobotní program, který začal jako obvykle v odpoledních hodinách, letos poněkud komplikovaly vysoké teploty. Návštěvníci, jichž se sešlo přes tisíc, se mohli občerstvit u mnoha stánků s jídlem a pitím. Vinaři, hasiči, myslivecký spolek, tetičky z muzea, zahrádkáři nebo farníci se o nás všechny velmi dobře starali.

Navečer se „na mezi“ odehrává samotný rituál Zarážení hory, kterému předchází scénka ze života v Kobyli. Měl jsem letos tu čest se již potřetí podílet spolu s ostatními na realizaci scény.

Snad můžu i za ostatní říct, že to i tentokrát bylo moc fajn. Od první zkoušky po samotnou premiéru/deniéru. Každý přinesl kousek své invence a schopností - vyrobil kulisy, pozměnil text, aby mu šel lépe „do huby“ či zpestřil nějakým svým vtípem. Tím snad celé vystoupení bylo více věrohodné a autentické. Závěrečný potlesk a následné pozitivní ohlasy jsou toho jistě důkazem.

Díky všem, kteří se na tvorbě letošního vystoupení jakkoliv podíleli. Obzvláště veliké poděkování patří Evě Račákové, která sice nebyla vidět na jevišti, ale dokázala z účinkujících doslova vyždímat maximum jejich hereckého potenciálu. Rejžo, děkujeme a těšíme se na další ročníky!!!

Za účinkující Radim Herůfek

Akce v muzeu

V pátek 9. 8. 2024 se na dvoře muzea konal již 4. ročník písničkového recitálu Vítka Veselého a jeho hostů pod názvem „JAK TO UTEKLO...“. Slyšeli jsme písně autorské i ty co nás utvářely. Byl to večer plný poetiky, akustiky i romantiky. Jako hosté vystoupili Zuzana Teplíková a flétnisté otec s dcerou Josefovi (dcera provdaná Josífková) a Vladimír Otáhal – autor krásných textů. Koncertem byla vzdána pocta kapele TENDENCE VOCAL a zároveň se otevírala autorská výstava Vladimíra Otáhala pod názvem „TVÁŘÍ V TVÁŘ“. Autor vystavuje portréty a rychlokresby našich spoluobčanů, členů kapely Tendence Vocal a dalších osobností. Výstava je doplněna písňovými texty a můžete ji v muzeu vidět do 15. 10. 2024.

Vladimír Otáhal, PaedDr.

(*5. 5. 1946 v Kobylí)

Při přípravě výstavy rezonovala v rozhovoru s autorem témata o rodném kraji, prvopočátcích jeho zájmu o výtvarné umění. Vladimír Otáhal hovořil o svém studiu na gymnáziu v Hodoníně i na vysoké škole v Brně. Na otázku, jaké byly jeho první vzory a inspirační impulsy, bez zaváhání zareagoval:

„Jednoznačně mě v samých prvopočátcích ovlivnil hodonínský výtvarník Josef Konečný starší (1907–1989). Když viděl můj zájem, půjčoval mně ochotně odbornou literaturu, ukazoval obrazy, které právě maloval. Pozoroval jsem variace zátiší, často s pestrou paletou květin, takových, které jsem znal ze zahrádek i lučních ploch, někdy byly aranžované ve sklenicích, jindy v keramice blízko našemu kraji. Intenzivně jsem pozoroval obyčejná zákoutí s potoky, lesním porostem, který si uchovával prostor pro tušené tajemství. Konečný ale maloval také zvládnutou krajinu s domky v různých ročních obdobích, nevyhýbal se ani městským impresím.“

Byla v té době možnost navštěvovat také výtvarné kroužky?

„Ano, do takového jsem chodil. Chtěl jsem se rozvíjet, poznávat. Vzpomínám na Karla Nováka z Rohatce. Když jsem byl ve 3. ročníku gymnázia v Hodoníně, byl jsem mu po boku při jeho práci – pasoval mne do funkce pomocného malíře. To bylo něco jako vyznamenání, pocta. Ovšem velkým překvapením, možná je lepší rovnou užít slova šokem, impulsem, pro mne byl okamžik, když profesor Suchánek zorganizoval ve škole výstavu reprodukcí Vincenza van Gogha (1853–1890) a Paula Gauguina (1848–1903), významných impresionistů konce 19. století. Najednou se i mé malování rázem uvolnilo. Poznal jsem, že se nemusím přísně držet všech realistických linií a tvarů.“

Výtvarnému oboru jste se věnoval i při studiu na vysoké škole.

„Ano. Studoval jsem obor Modelování a výtvarné konstruování. To už patřil k mým favoritům i Amedeo Modigliani (1884–1920). V Paříži se stal legendou pro své vidění světa, pro svůj talent, ale i pro hodně netradiční, bouřlivácký život. Měl jsem možnost poznat také dílo Paula Kleea (1879–1940) nebo Františka Kupky (1871–1957). Mé kresby díky tomu nabyly jisté uvolněnosti, soustředil jsem se na stavbu kompozic. V kresbách jsem začal aplikovat metodu šrafování. Zjednodušeně řečeno, usiloval jsem o maximální výraz portrétovaných minimálními výtvarnými prostředky.“

Pedagogickou fakultu University Jana Evangelisty Purkyně, dnešní Masarykovu univerzitu v Brně jste dostudoval koncem 60. let minulého století.

„Byla to doba vzepjetí národa, která skončila následným dvacetiletým úpadkem společnosti. To jsme ale tehdy ještě nevěděli. Mojí diplomovou prací byl „Sochařský portrét“ s fotodokumentací a realizací portrétu mojí manželky v mramoru a ve dřevě společně se sádrovými studiemi. Následně jsem vedle své pedagogické dráhy rozvíjel vlastní kresbu a malbu. Také montáže a asambláže, kompozice ze selských prefabrikátů, „Pomníky padlým stromům jižní Moravy“ se ten cyklus jmenoval (viz „Trióda na pana Preclíka“). Mých obrazů řečeno sedm výtvarných životů, včetně PC grafiky, bylo podmíněno stálým hledáním, experimentováním snad i nalézáním osobitých výtvarných i výrazových prostředků. Jsem ostrovanem autentičnosti a imaginace v oceánu moravsko-slovácké folkloristiky a dekorace, pokud mám krátce charakterizovat vlastní tvorbu. Jedinou tradici, kterou dodržuji, je autentičnost výtvarného vyjádření. Je podobná autentičnosti přírodních vín, která vytvářel můj otec, abych se obloukem vyprávění vrátil do svého kraje, domova.“

Můžete se v krátkosti zmínit o Vašich výstavních projektech?

„Kolektivně jsem vystavoval se skupinou Konfese, potom Integrace a se Skupinou učitelů – výtvarníků v regionálních galeriích (Znojmo, Třebíč, Adamov, zámek Buchlovice). Samostatné výstavy jsem měl v Praze, Brně, také v Přerově, Břeclavi, Rakovníku, Podivíně, v Kobylí. Současná výstava v Muzeu v Kobylí, nazvaná Tvář i tvář je ohlédnutím za šedesáti pěti lety volné tvorby. Rychlé kresby, karikatury, které nezesměšňují, poukazují na rysy portrétovaných. Vizualizace kamarádů, kobylských osobností (F. Štika, Z. Macháček, A. Havlín, F. Peřina, pan farář Pavlica). Expozice je k počtě skupiny Tendence Vocal, Vítu Veselému a přátelům volejbalistům. Ve vinném sklepe jsme skládali verše k písním, také rokenroly (např. Picasso Rock). Významnou osobností kapely byl už zmíněný Vítek Veselý, také Josef Rychlý, Vlastimil Sycha, Jaroslav Kovářik, Karel Otáhal a Ivo Rylka.“

Děkuji, blahopřeji k výstavě a přeji Vám, abyste měl zajímavých impulsů ke své práci ještě přemíru. Ne nadarmo se říká, že ve víně je pravda. Nebo se mýlím?

Lucie Nováková
s využitím archivních dokumentů, odkazů na webu a rozhovoru s autorem.
Poděkování patří všem, kteří se na přípravě výstavy aktivně podíleli

Zlatá šedesátá v muzeu

V pátek 2. 8. 2024 se muzeum vrátilo do 60. let minulého století. Akce pod názvem „Zlatá šedesátá“ již něco slibovala a výstava pod názvem „Nezbytné maličkosti“ (zapůjčilo Muzeum Rakovník) nám představila módní doplňky od počátku 20. století až po 60. léta minulého století. Výstavu jsme doplnili o exponáty z depozita muzea z období 60. let. Předměty užitkové, z domácnosti, oděvní doplňky, dekorace, elektrotechniku aj. Na dvoře muzea byly k vidění i auto veteráni a moto veteráni.

Byl to skvělý podvečer plný hudby, povídání, vzpomínání, doplněn tancem, módní přehlídkou, výborným jídlem a dobrou náladou. Počasí nás napínalo až do poslední chvíle, ale naše odhodlání si tento večer užít a zpříjemnit ho všem zúčastněným zahrnovalo déšť a mraky daleko od nás.

Celým večerem provázel a vtipně komentoval Jiří Kokmotos, historiky vyprávěli a vzpomínali Jaromír Ostrý a Jaromír Meixner. Zdeněk Junák, který se z akce omluvil, se s námi telefonicky spojil a mohli jsme si s ním díky technice povídat.

Za doprovodu úžasných kapel Karel Gott Revival Morava a Jazz trio z Brna s vynikající zpěvačkou Kamilou Tomšejovou, jsme se zaposlouchali do hitů této doby. Obrovský úspěch měla módní přehlídka oděvů z let šedesátých, které předvedli naši milí spoluobčané pod vedením oděvní výtvarnice Marty Geletky Tuháčkové. Modelky i modelové byli skvělí a akci si užili. Bohaté občerstvení připravily Tetičky z Kobyly. Tancem doprovodili Honza a Kristýna z Tanečního klubu Orion Hodonín a závěrečné písně Karla Kryla v podání Radima Herůfka uzavřely kapitolu šedesátých let a také náš páteční večer.

*Za Muzeum Kobyly
Radoslava Bureš Obadalová
Pavel Kuba*

Šedesátá léta v Kobylí

Dědina se mění – starší domky se ruší, upravují se hospodářské prostory, které združstevněním ztratily svůj význam (stáje, komory). Přibývá novostaveb, staví se silnice, koupaliště, zřizuje se kino, staví se zemědělské družstevní stavby (kravíny, slepičárny, vepřiny). Nová škola je ukázkou moderní stavební techniky. Provádí se meliorace a prohloubení koryta svodnice. Neuváženě došlo k vykácení 30 ha lesa, JZD buduje nové stáje na Nivkách u Skály.

- 1960 Reorganizace krajů a okresů – Kobylí je začleněno do okr. Břeclav.
21.2. 1960 otevřeno nové kino filmem „Letiště nepřijímá“.
Je registrováno 83 televizorů a 550 rozhlasových koncesí.
Na koupališti jsou postaveny šatny
2. celostátní spartakiáda byla hlavní náplní činnosti Sokola Kobylí, do Prahy jelo 6 žákyň a 8 žáků.
- 1961 19. listopadu otevřena nová školní budova č.p. 661 sloužící na druhem stupni i pro děti z Vrbice a Brumovic.
Ředitelem ZŠ je Antonín Kučera.
Byly zřízeny Komunální služby Kobylí.
V kině – jednom z nejkrásnějších venkovských kin bylo 230 představení s průměrnou návštěvností 113 osob.
Tržba činila 53.900,- Kč.
- 1962 Vybudována bezprašná vozovka od čp. 3 k čp.327, a dál Židovou ulicí po čp. 81.
Založena zákl.org. Čs. ovocnářského a zahrádkářského svazu.
V ZŠ bylo 561 žáku a 29 učitelů.
V JZD bylo 556 členů z toho 467 pracujících.
- 1963 Provedena výměna hlavního vodovodního řádu.
Otevřena prodejna Jednoty – horní samoobsluha.
Byl dokončen čtyřřadový kravín.
Na pozemcích JZD se nacházelo 13330 ovocných stromů, z toho 5530 meruněk.
- 1964 Nová obřadní síň v nynějším muzeu, první svatba – František Štika a Zlatuše Hloušková.
Dokončena kanalizace ulicí Kašnice, pod drahou, až do Svodnice.
5. 12. promován první zemědělský odborník v JZD Ing. Vladimír Mikulica.
- 1965 Z rozpočtu MNV byla vybudována provozovna Komunálních služeb pod Lácarey, kam se později soustředila celá výroba.
- 1966 Otevření provozovny Komunálních služeb.
- 1967 Generální přestavba staré školy.
Postavena myslivecká chata.
Založena dětská kapela Rozmařilka pod vedením Metoděje Hanáka.
- 1968 Rok přinesl tolik událostí, co mnohá desetiletí, proces demokratizace.
24. 7. ukončení ropného vrtu v hloubce 4351 m.
21. 8. šok pro všechny, lidé nechápali obsazení našich zemí spojeneckými armádami.
22. 8. před obchody se tvořily fronty, pokračovala hysterie.
Před obchody se podepisovali petice.
- 1969 Postupná normalizace.
Svaz požární ochrany pořádal slavnostní vinobraní.
U sokolovny dokončena přístavba druhého přísálí.
TJ. Sokol založila oddíl stolního tenisu.

Čerpáno z Oldřich Franc – Dějiny Kobylí

V Muzeu obce Kobylí pro Vás připravujeme:

Sobota 28. září 2024	Vaření povidel v muzeu a ukázka košíkářského řemesla
Sobota 26. října 2024	Šlapání zelí v muzeu
Neděle 27. října 2024	Slavnostní vernisáž výstavy – Masarykovi v Americe
Sobota 16. listopadu 2024	Zabijačkové hody v muzeu

V červnu letošního roku jsme vzpomínali na událost, kdy před 100 lety projížděl přes Kobylí prezident T. G. Masaryk. Proto jsme se rozhodli uspořádat výstavu „Masarykovi v Americe“, při jejíž vernisáži vystoupí s přednáškou Mgr. Magdalena Elznicová Mikesková, ředitelka Muzea T.G.M. Rakovník, a další zajímaví hosté. K tomuto málo známému, avšak zajímavému tématu, přinášíme následující úryvky.

*Radoslava Bureš Obadalová
Muzeum obce Kobylí*

MASARYKOVI V AMERICĚ

Spojené státy americké sehrály v osobním i pracovním životě členů Masarykovy rodiny velmi významnou roli. Americký vliv do rodiny zásadně přinesla již Masarykova manželka Charlotta. Právě Charlotta, původem Američanka, se kterou se také přímo ve Spojených státech amerických T. G. Masaryk oženil, formovala svého muže a zároveň své děti v názorech na víru, společnost či politiku a Masarykovi se stala výraznou životní oporou.

T. G. Masaryk se osobně seznámil s americkým prostředím několika návštěvami nejprve v roce 1902 a později v roce 1907. Během svých cest do USA navázal důležité kontakty v akademických, církevních, podnikatelských a krajských kruzích. Zcela zásadní pro T. G. Masaryka a potažmo pak pro historii Československa byl jeho pobyt ve Spojených státech amerických v roce 1918, kdy se zformoval samostatný československý stát.

Amerika významným způsobem ovlivnila také život a kariéru Masarykova syna Jana a dcery Alice. Pro Jana byl pobyt v USA v letech 1907–1913 velkou životní zkouškou, která ho naučila jednání s lidmi z různých vrstev a širokému rozhledu. Navíc se zde naučil výborně ovládat americkou angličtinu. V roce 1920 se do Ameriky vrátil jako chargé d'affaires ve Washingtonu. V Americe pak střídavě pobýval až do své smrti v roce 1948. Ze Spojených států amerických pocházela rovněž jeho manželka Frances Crane Letherbee.

Alice G. Masaryková navštívila Ameriku krátce po svých univerzitních studiích v roce 1907. Při pobytu v Chicagu se setkala s významnými osobnostmi americké inteligence a zároveň se seznámila s přistěhovaleckou otázkou a především se sociální činností. Tyto kontakty v Americe zúročila později již jako předsedkyně Československého červeného kříže při návštěvě v roce 1921, kde se jí podařilo vyjednat významnou finanční a materiální pomoc pro poválečné Československo. Amerika se jí stala dočasným exilem po vypuknutí druhé světové války a po roce 1950 také exilem trvalým.

Ameriku navštívila několikrát i Masarykova dcera Olga, nejprve v roce 1907 s rodiči a následně ještě po roce 1950.

T. G. Masaryk: „V listopadu roku 1918 jsem se plavil z New Yorku do Evropy už jmenovaný prezidentem Československé republiky. Bylo to naposledy, co jsem z paluby viděl sochu Svobody, siluetu New Yorku i americké břehy. Učil jsem se od Ameriky, protože mám tu zemi rád, vděčně zmiňuji pomoc Američanů za války. Když jsme se snažili zbavit pouta, které nás vázalo ke staré habsburské monarchii, byl jsem si vědom, že naše rozhodnutí nesmí být méně odhodlané než u zakladatelů americké svobody. Mé srdečné pozdravy americkému lidu.“
(T. G. Masaryk, únor 1932)

Alice G. Masaryková: „Z návštěvy Chicaga jsem si domů přinesla pevné přesvědčení, že sociální práci prospívají tyto tři věci: duchovní uvědomění, dobré vzdělání a odhodlání pracovat.“ (Alice G. Masaryková)

Jan Masaryk: „Měl jsem nejlepší úmysl naučit se dovedností kovodělníka, ale bylo tam v té americké slévárně tolik národů – Společnost národů v miniatuře, že jsem se snad právě tam naučil být diplomatem. Dokonce tam pracovali i Američané.“ (Jan Masaryk, vzpomínky na pobyt ve slévárně v americkém Bridgeportu, září 1946)

*Mgr. Magdalena Elznicová Mikesková, ředitelka Muzea
T.G.M. Rakovník*

Josef Coufal - Slovník nářečí obce Kobylí a okolí – nové vydání

V červnu letošního roku uplynulo čtvrt století od druhého vydání Slovníku nářečí obce Kobylí a okolí od Josefa Coufala (1929–2007). To je dobrý důvod k vydání tohoto třetího vydání a k připomenutí jeho odkazu všem kobylským občanům, a nejen jim. Dalším důležitým důvodem je skutečnost, že autor do konce svých dnů nepřestal na obsahu slovníku pracovat, hesla upřesňovat a rozšiřovat o nová. Výsledek tohoto úsilí byl po jeho smrti nalezen v jeho počítači a poskytnut Muzeu obce Kobylí, které stálo u zrodu předchozích vydání slovníku.

Při této příležitosti je třeba zmínit a výrazně upozornit na skutečnost, která byla v předchozích edicích zcela opomenuta: oddanou spolupráci autorovy ženy Věry Coufalové (1931–2010). Její přínos nebyl v prvním ani druhém vydání uveden, proto se to nyní snažíme napravit. Zároveň děkujeme dědicům, synovi Iljovi Coufalovi a dceři Haně Frankové, za vstřícnou spolupráci a ochotu poskytnout odkaz jejich otce kobylskému muzeu a tím i následujícím generacím.

Dostává se vám do rukou třetí vydání tohoto slovníku, které vydáváme pouze v jeho slovníkové verzi doplněné o česko-kobylský slovník (otočení kobylsko-českého slovníku). Ať vám toto vydání připomene slova, která se v Kobylí a okolí běžně používala, a ať se uchovají i pro následující generace. Tak mluvili naši předkové a byla by velká škoda, kdybychom jejich mluvě přestali rozumět.

Slovník můžete zakoupit v Muzeu obce Kobylí a na obecním úřadu.

*Radoslava Bureš Obadalová
Muzeum obce Kobylí*

Knižní novinka

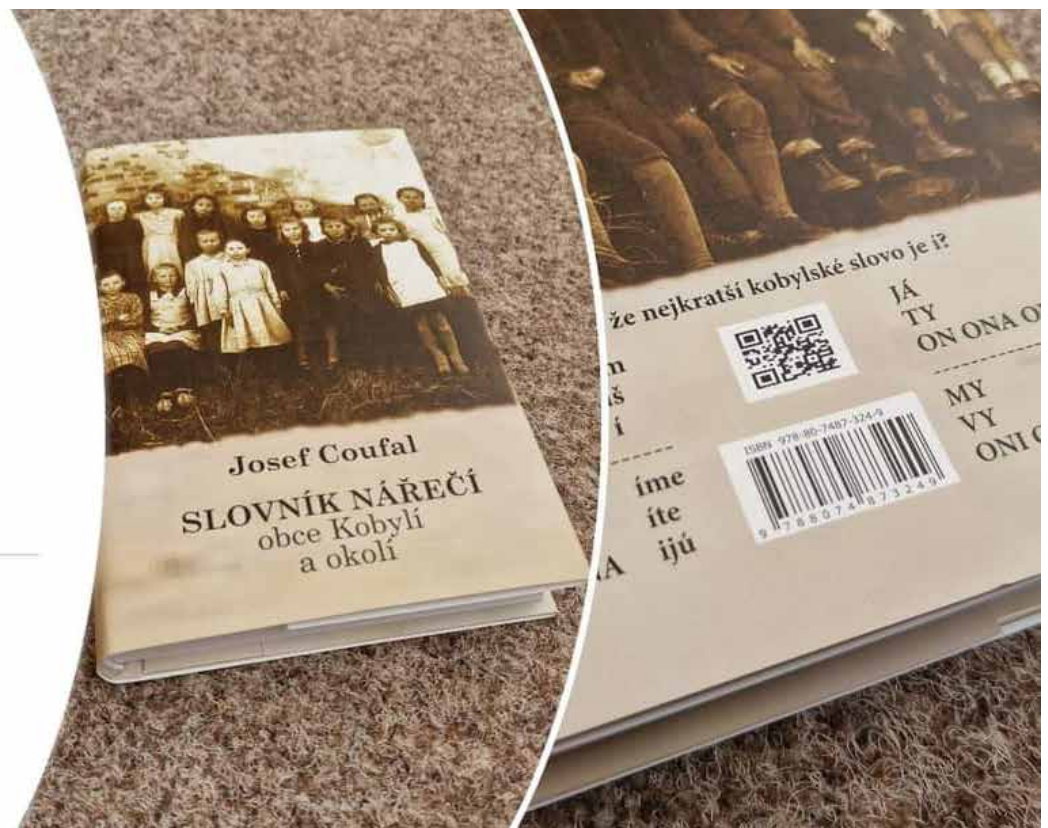
Josef Coufal

**SLOVNÍK NÁŘEČÍ
obce Kobylí a okolí**

3. vydání

Knihu bude možné zakoupit na OÚ Kobylí
a v Muzeu obce Kobylí

Cena 299,- Kč

KOBYLŠTÍ HUDEBNÍCI 20. století - 3. část

Vítězslav Veselý

Narozen 7. 10. 1952

Rodiče: Jarmila Veselá, Dufková z Bořetic a František Veselý z Kobylí

Vzdělání 1969 - 1985

Jednota Mikulov - obor prodavač, SEŠ Hodonín, Obchodní fakulta VŠE Praha,

Národohospodářská fakulta VŠE Praha – učitelství odborných ekonomických předmětů.

Práce a zaměstnání

V době, kdy každý musel mít v občaně razítko: Od prodavače přes různé řídicí funkce nižšího managementu až po vedoucího ekonomického úseku státního obchodního podniku. Středoškolský profesor na SEŠ, posléze OA Hodonín. Po převratu v roce 1989, konečně možnost být nezávislý, ihned vstup na volnou nohu. Založení a řízení vlastních firem zaměřených na obchod, služby, poradenství a vzdělávání. Většina funguje dodnes.

Poznámka redakce: Spolu s manželkou, Kobylankou, Helenou Veselou, rozenou Otáhalovou žijí v současnosti v Hodoníně a vychovali dva syny, Erika a Vítězslava. Mladší z nich, Vítězslav, známý, úspěšný sportovec, atlet – oštěpař, je mimo jiné dvojnásobným olympijským medailistou,

mistrem světa, mistrem Evropy či dvojnásobným vítězem prestižního seriálu Diamantové ligy.

Já a muzikant?

V muzice, možná více než kde jinde, platí, že co nedostaneš do vínku ničím nenahradíš. Musím poděkovat svým rodičům, jinak bych muziku, byť jen jako koníčka, nemohl dělat. A zřejmě jsem potkal ty pravé lidi.

Osobnosti, které mě hudebně formovaly:

Matka Jarmila Veselá, rozená Dufková: ta mě i mé sourozence zabalila do hudebního hávu už od prenatalního věku, úžasná zpěvačka, neobyčejně empatická a tvořivá žena, které v dohledné době vyjde u nakladatelství Carpe diem kniha povídek „Z veselej chalupy“ coby její literární prvotina to v jejích 95 letech.

František Štika – výrazný, velmi nadaný, charismatický zpěvák a kytarista, lídr kobylské volejbalové party. Probudil ve mně zájem o hru na kytaru.

Jaroslav Veselý – můj o čtyři roky mladší bratr. Ten mě, mimoděk, naučil vnímat hudbu. Už jako malej kluk, první, druhá třída, zpíval běžně zpívané písně jinak. Prostě nezpíval prostou naučenou melodii, ale vlastně intuitivně, pro vlastní potěchu a zpestření na různých místech přecházel v rámci harmonie do jiných, tedy druhých a třetích hlasů či právě spontánně vytvořených protimelodií. V Kobylí jsou známé jeho ozdobné variace v Masarykem oblíbené, lidové písni Ach synku. Totéž mu později šlo i při hře na hudební nástroje. Tady fakt sudičky nešetřily. Ve věku 23 let jej však vážný úraz při autohavárii připoutal na dlouhých dvacet let, až do jeho úmrtí, k invalidnímu vozíku.

Vladimír Otáhal – zatímco u bratra byla hudební tvořivost a fantazie zabalená do spontánní, dětské hravosti, v případě Vladimíra to vše bylo už ve vrcholné intelektuální, obrazotvorné formě. Netýkalo se to ale hudby samotné, nýbrž slova psaného. Byly to jeho texty, verše, aforismy, které mě lákaly k zhudebnění a poté k tvorbě vlastních písní.

Hudební aktivity

V první polovině šedesátých let jsem po tři roky navštěvoval **LŠU Velké Pavlovice** a spolu se svými spolužáky Vladimírem Kaňou a Petrem Křivkou jsme se učili hře na akordeon u pana učitele Jeřábka. Loni jsem s ním, asi po padesáti letech, telefonicky hovořil a jakmile jsem se představil ihned vyřkl: „Kaňa, Křivka, Veselý...“

Konec šedesátých a první polovina sedmdesátých let bylo mé hudební citění utvářeno děním ve **volejbalovém kolektivu**. Úžasné, před a po zápasové, večery ve sklepech v elektrizující společnosti spoluhráčů

Zdeňka Macháčka, Františků Křížáka a Řáčáka, bratrů Jaroslava a Antonína Kaňových a uprostřed toho neunavitelný Franta Štika s kytarou...

Začátkem sedmdesátých let začíná postupně vznikat beatová kapela Tendence Vocal, kterou budujeme spolu s Jaroslavem Kovářikem, poté, co nám ve spolu sdíleném volejbalovém prostředí přestalo stačit hudební zaměření především na country.

Kapela působila během sedmdesátých let na teritoriu okresů Břeclav, Hodonín, Vyškov, Uherské Hradiště a prošla **třemi vývojovými stádii**.

*Tendence Vocal - zl. Pavel Kovářík,
Vítězslav Veselý, Vlastimil Sycha*

*Tendence Vocal po 50 letech –
2. zl. Ivo Rylka - Čejč,
3 zl. Ringo - Josef Rychlý,
4 zl. Vítězslav Veselý,
6 zl. Vlastimil Sycha - Bořetice*

- 1.** Klasická kytarová beatová skupina ve složení:
Vítězslav Veselý: doprovodná kytara, foukací harmonika, zpěv
Vlastimil Sycha: sólová kytara, zpěv
Jaroslav Kovářík: basová kytara, zpěv
Ringo-Josef Rychlý: bicí souprava
- 2.** Období s klávesami.
Zvuk kapely je obohacen a repertoár rozšířen s příchodem Karla Otáhal: klávesy, zpěv.

3. Opět kytarová skupina

Po návratu Ringa z vojny, jehož po tu dobu zdárně zastoupil Pavel Kovářík a výměně na postu baskytaristy, J. Kovářika nahrazuje Ivo Rylka z Čejče, se vracíme k původnímu nástrojovému složení a tvrdší rockové muzice. Jedná se o hudebně nejkvalitnější období kapely, kdy se hraje solidní, náročnější bigbeat převážně blues rockového charakteru

Repertoár: vždy obsahoval vlastní skladby plus většinou rockové a hardrockové hity tehdy nejpoblárnějších kapel anglosaského světa.

Typy vystoupení:

- bigbeatové tancovačky-čaje,
- plesy - spíše výjimečně, památné jsou Společenský ples v Hustopečích a hasičský ples v Šardicích. Na plesech nám vypomáhalo dechové trio - Jaroslav Veselý, Jiří Bárta a Ladislav Hasík.

Členové kapely bez ohledu na dobu působení:

- Vítězslav Veselý – zpěv, doprovodné kytary, foukací harmonika
Jaroslav Kovářík – basová kytara, zpěv
Vlastimil Sycha, Bořetice – sólová kytara, zpěv
Josef Rychlý-Ringo – bicí
Ivo Rylka, Čejč – basová kytara, zpěv
Karel Otáhal – klávesy, zpěv
Pavel Kovářík – bicí, zpěv
Jaroslav Veselý – dechové nástroje, zpěv
Miloš Kunýt, Hustopeče - bicí
Antonín Kovářík – kytarista, napomohl vzniku kapely

Zvukaři a technici: Radek Kovář, Jan Holešínský, Čejč, Jan Kadlec, Čejč

Doprava – kamarádi, bez nichž by to nešlo: Tomáš Čížek, Pavel Sláma, Vít Křížák

Smíšený pěvecký sbor při symfonickém orchestru města Hodonína: 1990 – 2010

Zpívám jako tenor. V repertoáru převážně díla klasiků. Úspěšnost tohoto velkého hudebního tělesa podtrhují zdařilé nahrávky a časté výjezdy do zahraničí.

Hudební škola Yamaha 1995 – 2015

Tato cesta k muzice byla čistě náhodná. Roky 1994 – 1995 jsem z převážné části strávil v Německu na základě nabídky obchodní komory a poté firmy Globus na spolupráci v chystaném projektu expanze německých obchodních řetězců do ČR. Při obchodních jednáních, mimo jiné i s firmou Yamaha jsem se seznámil s jejich konceptem hudebního vzdělávání, který mě nadchnul. Přijal jsem nabídku a spolupracoval při rozšíření hudebního školství Yamaha do ČR a na Slovensko. Za necelý rok, po návratu ze zahraničí jsem založil vlastní hudební školu Yamaha, otevřel desítky poboček na jihovýchodní Moravě v okresech Břeclav, Hodonín, Uherské Hradiště a Zlín, s administrativními centry v Hodoníně a Zlíně. Asi nejvíce si cením úspěchů žáků v celosvětové soutěži Yamaha Composers

Forum – soutěž pro mladé začínající skladatele. Dva roky po sobě vyhráli ve třech z pěti věkových kategorií evropskou část této soutěže a reprezentovali pak Evropu, spolu s vítězi z ostatních světadílů na závěrečné přehlídce v Tokiu.

JAMA

V roce 2005 zakládám hudební skupinu JAMA složenou z mých lektorů vyučujících na pobočkách v Hodoníně a okolí. Dosud působí a je dobře známá i v Kobyli.

Důchodová současnost

Nástupem důchodového věku jsem delegoval kompetence či jinak omezil své vytížení v ekonomické oblasti a po mnoha letech se vrátil k muzice opravdově. Tedy jako muzikant.

Jednak oprašuji, zpracovávám a nahrávám vlastní věci, které leží a ležely dlouhá léta zapomenuty, ale také občas živě vystupuji s příležitostnými hosty na vernisážích a sem tam i s vlastním recitálem.

KOBYLÍ, KOBYLÍČKO D dur autor písně s textem Vítězslav Veselý

KOBYLÍ, KOBYLÍČKO
VÍNEČKO A OBILÍČKO.
VEDLE SÚ BRUMOVICE,
NA KOPCI JE VRBICE
A POD NŮ BOŘETICE.
KOBYLÍ, KOBYLÍČKO
DĚVČATA KRÍV A MLÍČKO.
NA SEVERU BRUMOVICE,
NA VÝCHODĚ ČEJKOVICE,
NA ZÁPADĚ PAVLOVICE.
NA LÁCARECH U TŘECH DUBŮ
MYSLET NA TĚ DYCKY BUDU.
VEDLE SÚ BRUMOVICE,
NA KOPCI JE VRBICE
A POD NŮ BOŘETICE
Ó LÁCARY, LÁCAREČKY
VŠECKY NAŠE FRAJÁREČKY
AŽ JE LEDEN NEBO DUBEN
MILOVAT VÁS DYCKY BUDEM
NA LÁCARECH FRAJÁREČKY.
NAD KOBYLÍM, KDYŽ UŽ SVÍTÁ
RANNÍ SLUNKO ZAS MĚ VÍTÁ
VEDLE SÚ BRUMOVICE,
NA KOPCI JE VRBICE
A POD NŮ BOŘETICE

Václav Herzán - kapelník Sklepanky

Narodil se 20. 1. 1948. Do r. 1971 žil na Vrbici. Poté se přestěhoval do Hustopečí, založil rodinu. S manželkou vychovali dvě děti. V Hustopečích setrvává s manželkou dodnes. Pracoval jako mistr v OSP, po revoluci r. 1989 se stal stavbyvedoucím ve stavebním podniku Renostav. Cítí se stále Vrbečákem. Ve své rodné obci využívá dosud rodinný domek i vinný sklípek. Hudba je jeho největším koníčkem.

Další informace v příspěvku Milana Otáhalo.

Dechová hudba Sklepanka

V roce 1959 byl založen Okresní stavební podnik Břeclav (dále jen OSP Břeclav), který měl 3 střediska – Břeclav, Mikulov a Hustopeče. Byla to budovatelská doba, takže podnik zaměstnával poměrně dost lidí nejrůznějších stavebních profesí, ale také to bylo období, kdy snad v každé druhé dědině byla nějaká vesnická kapela. Tito muzikanti z velké části pracovali v OSP Hustopeče. Největší zastoupení v podniku měla suverénně Vrbice, takže když byly na Vrbici hody a vrbečtí si vzali týden dovolené, tak se v OSP Hustopeče prakticky nedělalo. Hlavně na hodové pondělí ráno bylo všude prázdno, protože lidi, kteří tam zbyli, si buď vzali dovolenou nebo pod záminkou kontroly stavby se prostě vypařili a rychle na Vrbici. Tam se už okolo deváté ráno scházeli lidé a muzikanti a začalo se chodit a hrát po sklepech. Tady právě vznikl název Sklepanka.

Kapelníkem v tomto období byl klarinetista Franta Hasík z Vrbice, kterého doplňoval jeho brácha, taky klarineták, Jara Hasík. Dále kapelu tvořili Vašek Knápek starší i mladší a Gusta Otáhal na bicí. Nemohl samozřejmě chybět ani dnešní kapelník Vašek Herzán. K tomuto základu se ještě připojovali další muzikanti, tak jak je na Vrbici zvykem. Kdo došel s nějakým nástrojem, ten hrál.

Doba plynula a žádala si větší a větší organizovanost, protože na podniku se pořád něco slavilo. Jeden měl narozeniny, druhému se narodil potomek, MDŽ, Den stavbařů, konec roku atd. Postupem času se přirozeným lídrem a organizátorem těchto akcí

Sklepanka 2011 - Josef Kaňa, Milan Otáhal, Václav Herzán, Antonín Kovařík, Václav Schejbal, Jiří Horák

Sklepanka 2016 + muzikanti, kteří si došli zahrát, hodové pondělí na Vrbici

stal Václav Herzán, rodák z Vrbice, žijící v Hustopečích. Když jsem v roce 1986 (Milan Otáhal) přišel do podniku a jako muzikant se automaticky zařadil do Sklepanky, měl už Vašek otěže kapely pevně v ruce. Na větší akce už musela být i nějaká zkouška, aby to trochu vypadalo. Užili jsme si hodně srandy, zážitků je nepočítaně. Aparaturu jsme tenkrát neměli, takže když si s námi chtěly zazpívat třeba ženské z kanceláře, dali jsme jim do ruky obráceně olovnice i se šňůrami a hned měly mikrofony (olovnicí se tenkrát měřila svislost zdiva, starší generace ví, o co jde).

Velmi důležitým okamžikem pro vývoj Sklepanky byl příchod Jožky Kani v roce 2004. Kapela tím získala výborného zpěváka a muzikanta na baskřídlovku-tenor. Já jsem se přesunul na basu, kterou jsme doposud neměli.

V roce 2008, kdy Jožka Kaňa skončil v Lácarance, se už ze Sklepanky stala malá, klasická dechovka, která byla schopna odehrát různé rodinné oslavy, svatby, církevní akce atd. 12. listopadu 2011 jsme natočili pořad „Tá naša kapela“, který odvysílala ČT Brno. Když Vašek Herzán do televizních kamer zahlásil, že hodně akcí hrajeme i zadarmo, měli jsme okamžitě víc nabídek na hraní než slavná a legendární Moravanka.

V témže roce se nám podařilo natočit první a zatím poslední CD s názvem „Na našej zahrádce kvetú růže“. Velmi rádi také vzpomínáme na slavnosti v rumunském Banátu v roce 2017, kde jsme hráli našim krajanům. Pravidelně také hrajeme na Burčákových slavnostech v Hustopečích, u Juráků ve stodole. Na Vrbici nás každý rok čeká akce „Eště byly čtyři týdně do hodů“ a v Kobyli tzv. kostelní hody na svatého Jiří. Několikrát jsme také byli pozvaní do Luhačovic na slavnosti „Otevírání pramenů“, kdy s námi jel autobusem i náš početný fanklub, který vždy organizuje velký fanda Sklepanky a špičkový vinař Jara Gala z Kobyly.

Složení Sklepanky je hodně roků velmi stabilní. Na trubku hraje bravurně náš kapelník Vašek Herzán, který je vždy dobře naladěný a svým úsměvem vždy vše odlehčí. Tenor má pod palcem naše opora Jožka Kaňa. Na harmoniku hraje Jirka Horák z Boleradic, který pochází z velké muzikantské rodiny. Basování má na starosti Milan Otáhal. Na bicí hrával šéf kobylyských hasičů Tonda Kovařík. Po předčasném úmrtí v roce 2016 jeho místo zastává Ladik Hasík z Vrbice. CD s námi ještě stihl natočit klarinetista Vašek Schejbal, rodák z Vrbice, ale zdraví mu už nedovolilo pokračovat a teď nám už fandí z toho pomyslného muzikantského nebe. Že hudba spojuje lidi za každého režimu dokazuje Čestné uznání, které jsme dostali v roce 1989 od MNV Vrbice za udržování hodových tradic. I nynější starosta Vrbice Tomáš Bílek a také kobylyský starosta Pavel Kotík nám několikrát poděkovali za naše kulturní aktivity, takže si toho moc vážíme.

Pondělní tradice na vrbeckých hodech Sklepanka udržuje dodnes. Vždy se k nám přidá ještě několik domácích i přespolních muzikantů a je to vlastně tak, jak to kdysi začínalo. Velkou zásluhu na těchto akcích má právě Vašek Herzán, který tyto a jiné záležitosti na Vrbici spoluorganizuje a vrbeckí jsou na svého velkého patriota určitě právem pyšní.

Ať žije Sklepanka a někdy zase u dobrého vína na shledanou.

Milan Otáhal
zpracoval Klub přátel historie Kobyly
Milena Škrobáková, Pavel Svoboda
úprava fotografií Radoslava Bureš Obadalová

Myslivecký spolek Kobylí

V sobotu 25. 5. 2024 a v neděli 26. 5. 2024 se konaly u lovecké chaty tradiční střílby na asfaltové terče Memoriál Marka Galy. V sobotu to byl závod tříčlenných družstev okresu Břeclav. Družstvo Kobylí ve složení Vít Svoboda st., Miroslav Tlach ml. a Vít Svoboda ml. dokázalo obhájit loňské vítězství a zvítězilo i letos.

V neděli proběhl veřejný závod. I přes nepřízeň sobotního odpoledního počasí se sjelo 60 střelců. Počasí se od rána začalo zlepšovat až do odpoledního slunečna. V napínavém průběhu závodu se nakonec o první místo rozstřelovali tři střelci, mezi kterými byl i náš člen Miroslav Tlach ml. Tomu v rozstřelu uniklo první místo jen o vlásek a skončil tak druhý. I tak je to velký úspěch. Pro prvních šest střelců jsme měli připraveny poháry a hodnotné ceny. Ceny dle vlastního výběru byly i pro všechny zúčastněné střelce.

Opět se předvedla skvělá kuchyně se specialitami ze zvěřiny. Návštěva místních občanů i širší veřejnosti byla velká a posádka naší kuchyně pod vedením Vladky Svobodové skvělá. Patří jim všem velké poděkování za tak skvělou přípravu. A velké poděkování patří také obsluze chaty u kávičky od paní Blažkové, manželům Tlachovým za jejich sladké tlapičky a všem ostatním, kteří se podíleli na organizaci a přípravě této akce. Tak se na vás budeme těšit zase příští rok poslední víkend v květnu u naší lovecké chaty.

Hned následující víkend se náš myslivecký spolek zapojil do účasti na pořádání dětského dne, který zorganizovala obec Kobylí. Připravili jsme čtyři stanoviště, kde děti poznávaly zvířata, stromy, které rostou v lese a na zahradách. Pan Rusňák dětem předvedl různé druhy zbraní a dalekohledů. Děti se mohly podívat přes puškohled a na zbraně si sáhnout. Nakonec si děti zastřílely ze vzduchovky do terče. Na každém stanovišti byly pro děti připraveny sladkosti a u poznávání stromů dostaly děti drobné upomínkové předměty s mysliveckou tematikou. I přes nepřízeň počasí, kdy přecházely bouřky, byla část dětí i rodičů velká a snad se jim na dětském dnu líbilo. I tady je potřeba poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě dětského dne.

Na závěr bych chtěl věnovat několik řádků našemu soužití s přírodou. Chtěl bych touto cestou požádat jak pěstitele a vinaře, tak i širokou veřejnost, aby nám byli nápomocni svým přístupem k ochraně a zabezpečení svých sadů a vinic před škodami zvěře. Je třeba pro to udělat i něco z vlastní vůle, a ne jenom nadávat na myslivce. Pro ty, co by měli zájem, máme připraveny odpuzovače zvěře, ke kterým vysvětlíme případnou aplikaci.

Bohužel v dnešní době, kdy je spousta neobdělávaných pozemků (což zvěř využívá), se sousedící pěstitelé potýkají s problémy škod ve svých prostorech. Vězte, že za tento problém nemůžou jen myslivci. Zvířata tady žijí s námi už staletí a byla vždy brána jako součást našeho života. A najednou se to změnilo a začala lidem vadit. Dneska mnoho lidí uznává jen své domácí mazlíčky. Nevíte proč???

Zamysleme se nad tím, jak člověk začal škodit přírodě, jak ji devastuje a ničí, kam všude se člověk roztahuje. Kolik se zabralo a zabírá přírody (což je domov všech zvířat) pro výstavbu obrovských hal fotovoltaických elektráren i rodinných sídel. Kam se tato vytlačovaná zvěř má uchýlit, když jí její přirozený domov zabíráme???

Budme proto alespoň trochu ohleduplní a uznalí. Určitě by si to příroda i živočiškové v ní žijící zasloužili. Ať našim dětem a příštím generacím tady po nás něco zůstane!

Byl bych tomu velmi rád. Všem vám, milý spoluobčané, přeji jen to dobré.

Vít Svoboda

Kobylští myslivci opět pořádali barvářské zkoušky

Myslivci z Kobyly ve spolupráci s OMS Břeclav uspořádali v lese kolem lovecké chyty barvářské zkoušky loveckých psů. Tato akce se v Kobyly pořádá již tradičně.

Na letošní zkoušky se přihlásilo 18 psů. Na zahájení se dostavilo 17 psů, kteří prošli přijímací prohlídkou a zaevidováním. Jednotliví psi byli se svými vůdci rozděleni do tří skupin, ve kterých byli hodnoceni v daných disciplínách. Každá skupina měla dva delegované rozhodčí a vedoucího skupiny znalého terénu, který zaváděl tuto skupinu na určená stanoviště.

Po absolvování všech disciplín bylo konstatováno, že tuto zkoušku úspěšně složilo 15 psů a dva psi touto zkouškou neprošli.

I když nám ranní zahájení narušil déšť, další průběh celého dne se vylepšil až do slunečného počasí a končili jsme s pocitem krásně strávené soboty.

Příprava takové akce vyžaduje nemalé úsilí a zodpovědný přístup ke splnění organizace barvářských zkoušek. Za to patří největší dík našemu hospodáři Lubomíru Blažkovi, který se na přípravách v terénu podílí nejvíce. Poděkování patří i všem členům Mysliveckého spolku Kobyly, kteří se podíleli na organizaci zkoušek jako vedoucí skupin, práce na barvě se srdcem a hlavně taky kuchyně s Petrou, Vladkou a Jarou.

Tak příští rok zase u nás na barvářkách.

Vít Svoboda

Z činnosti ZO ČZS Kobyly

Vážení spoluobčané, milý čtenáři,

je tu burčákové období, a to je většinou čas ohlédnout se za činnosti naší organizace. Od výstavy vín, o které píšou vždy na jaře, uběhlo půl roku a my jsme rozhodně nezaháleli. Začátkem května se uskutečnil zájezd na výstavu Floria-Jaro 2024. Tuto výstavu jsme pro velkou oblibu zařadili do každoročního plánu kulturních akcí. Objevovaly se nápady, že bychom mohly vyrazit na Země živitelku do Českých Budějovic. Nakonec jsme usoudili, že cesta do Budějovic by byla jak časově, tak i fyzicky velmi náročná, vzhledem k tomu, že s námi jezdí i starší účastníci. Navíc si každý odváží z výstavy nejen spoustu zážitků, ale i různých sazenic, stromků a všelijakých zahrádkářských potřeb. Kdo měl chuť, tak si mohl poslechnout dechovou hudbu Zdounečanka, anebo jen tak se kochat překrásnými květinovými expozicemi. A jelikož nám počasí přálo, nesmělo se zapomínat na dodržování pitného režimu, a tak jsme se často potkávali u pivečka nebo u stánku s Krakonošovými dobrotami. Nejen pravidelný účastník, ale i pravidelný čtenář už ví, že náš jarní zájezd je rozdělen do tří částí. A tak druhou zastávkou byla návštěva Archeoskanzenu Modrá. Tam jsme čekáním na průvodce nabrali časovou ztrátu, a tak po prohlídce jsme nestihli ani pivo a vyrazili jsme do Vinařství Karlík v Šardicích, kde nás již čekala večere. Po večeri jsme se přestěhovali do vinného sklepa, kde proběhla řízená degustace vín. Sám vinař a vinohradník pan Pavel Karlík nám odprezentoval letošní vínka a k tomu i pár archívů, takže jsme spokojeně usedali do autobusu a už přemýšleli kam se zastavit příští rok.

V letošním roce jsme po několika letech neorganizovali akci Každý víkend u vinaře. Spoustu vinařství o účast nemělo zájem a ostatní vinařství si již naplánovala své akce, takže naše akce již pozbyla smysl, jelikož každý víkend má nějaké vinařství otevřeno.

To však neznamená, že bychom neměli co dělat. Dohodli jsme se s Ústředním zahrádkářským svazem na uspořádání Celostátní výstavy vín. Jelikož předseda Územního sdružení pravidelně navštěvuje naši výstavu vín, tak nás ukecal, jestli bychom mu s touto akcí nepomohli, když máme s pořádáním výstav tak dobré zkušenosti. Celostátní výstava se koná pravidelně jednou za dva roky u nás na Moravě a jednou za dva roky na Slovensku ve Skalici. Nás však napadlo uspořádat takovou výstavu drobných vinařů v Praze a v Olomouci, a tak ukázat, že i vína malých vinařů jsou skvělá.

Málokdo si dokáže představit, jak je taková akce časově a organizačně náročná. Bylo potřeba posbírat vzorky vín z celé republiky a ze Slovenska. Sešlo se nám devět set vzorků z Moravy, Čech, Slovenska a Polska. Všechno seřadit a připravit degustaci, která proběhla v Kobylí v sále společnosti Patria, a. s. Patria nám dala k dispozici chladicí box na meruňky, abychom měli kde uskladnit všechno víno. Po degustaci jsme měli dva týdny na to, abychom udělali katalogy, diplomy, objednali oceněné vinaře, aby nám poskytli ještě nějakou láhev navíc od vítězného vzorku. A tak jsme mohli všechna vína, chladáky a vše potřebné k výstavě naložit a převést do Národního zemědělského muzea v Praze, kde 11. 5. proběhl první díl výstavy. Tady se kromě oceněných šampionů v odrůdách předávalo i hlavní ocenění, a to Cena ministra zemědělství ČR Mgr. Marka Výborného za Absolutního šampiona výstavy a Cena republikové rady ČZS za Šampiony bílých vín. Hlavní cenu předával sám pan ministr a my jsme ho potom měli možnost u vínka vyzpovídat, jak to vypadá se spotřební daní na víno. Ráno jsme museli všechno sbalit a technologii převést rovnou do Olomouce, zbylá vínka pak zpět do chladáku v Kobylí. Týden na to jsme akci uspořádali na Výstavišti Flora Olomouc. Tady se předávala Cena primátora statutárního města Olomouc, Mgr. Miroslava Žbánka, MPA za Šampiona červených vín. Do Olomouce si přijelo převzít ocenění převážná část vinařů z Moravy a Slovenska, protože to sem mají blíž. Na obou akcích nám hrála naše oblíbená cimbálová muzika Dukát a myslím si, že akce splnila svůj účel a mnohdy byli návštěvníci překvapeni, jaká vínka skrývají malé sklípky na Moravě.

Další akcí, na které jsme se podíleli i my zahrádkáři, bylo Zarážení hory, kdy jsme se v sobotu svým stánkem prezentovali 111 vzorků od místních vinařů a zahrádkářů. Když jsme si protrpěli vystoupení kapely Blue Címbal a zjistili kolik se dá pro peníze znehodnotit pěkných

písniček a zhlédli senzační scénku místních ochotníků, mohli jsme se naplno věnovat žízňivým návštěvníkům. Náš stánek je tradičně umístěn u cimbálové muziky, a tak jsme za zpěvu cimbálové muziky Břeclavan, rozlili téměř všechna vína návštěvníkům.

První víkend v září jsme ve spolupráci s Obcí Kobylí uspořádali již desátý ročník výstavy ovoce a zeleniny „Kobylská zahrádka“ a čtvrtý ročník soutěže ve vaření zelňačky. Akce se tradičně konala v sokolovně a zelňačky se vařily v sokolské zahradě. Na letošní Zelňačce se objevily týmy jako Zahrádkáři, Fotbalisti či Bobíci, které jsou stálicemi a doplnili je týmy Rybářů, Rumíků a dokonce tým Majstrou stavárou z Pezinku. Je to pěkné, když se napíše, že Kobylská zelňačka nabyla mezinárodních rozměrů. I když v tomto případě se jedná o kamarády ze Slovenska, které pořád bereme jako bratry. V devět ráno se začalo zatápět pod kotli a zanedlouho se Sokolská zahrada rozvoněla vůněmi různých polévek. V půl jedné bylo vaření

ukončeno a byla zahájena veřejná ochutnávka, kdy mezi tím sedmičlenná porota rozhodovala o vítězi.

Do poroty usedli tentokrát převážně nestraní hodnotitelé, kteří nebyli z Kobylí. O půl třetí bylo o všem rozhodnuto a bylo možno vyhlásit vítěze. Cenu návštěvníků Hlas lidu získal stejně jako vloni tým Rybářů a cenu Obce Kobylí předal pan starosta Mgr. Pavel Kotík. Pak už všichni netrpělivě čekali na výsledky odborné poroty. Třetí místo získal opět tým Zahradkářů s šéfkuchařkou Zlatkou Zechmeisterovou. Druhé místo obsadil loňský vítěz tým Bobíci. První místo získal tým rybářů z Rybářského spolku v Kobylí a získali svůj double. Je to známka toho, že polévka chutnala nejen porotě, ale i návštěvníkům. Bramborovou medaili získali tak jak vloni Rumíci a na posledních místech se shodným počtem bodů byli Fotbalisti a Staváři z Pezinku. Pivečko k zelňačkám zajistili pivovary Náchod, který čepoval „Tchýni“ a Slovácký pivovar ze Šardic. Přes naše obavy o exponáty, které díky horkému létu už byly většinou sklizeny, sešlo se nám spousta krásných exponátů. Výstavu samotnou v pátek naaranžovaly naše zahrádkářky, srovnaly spousta ovoce a zeleniny a k tomu krásnou květinovou výzdobu, kdy nám mečíky opět dodala firma LUKON GLADS z Lysé nad Labem. O přehlídku chilli papriček se postarali naši zahrádkáři a o výstavu hroznů zase naši vinaři. Na výstavě opět nechyběli tradiční vystavovatelé, pan Líznar s nádhernou

výstavou kaktusů a sukulentů, pan Fridrich vystavoval své křížence kiwi a jiných plodů. Své tradiční místo měl stolík s medíky od pana Kovaříka a chilli marmeládky od předsedy. Jako vždy se sešlo spousta dýní, cuket, patisonů a nechyběla obří dýně. Dokonce se sešli dvě téměř stejně velké, a tak muselo přijít na měření a vážení. Tak soutěž o největší dýni vyhrál přítel zahrádkář Mirek Brdečko, kdy jeho dýně měla 170 cm v obvodu a vážila 28,4 kg. Opět se s velkým úspěchem nalávaly polévky zdarma. Zlatka Zechmeisterová tentokrát připravila cibulačku, dýňovku udělala Bláňa Čotková a předseda se zaskvěl s polévkou paprikovou. V sobotu nám od čtyř odpoledne hrála cimbálová muzika Dukát, u které se opět zpívalo a popíjelo.

Neděle probíhala už jen jako výstavní prohlídka, při které jsme dopili pivo i burčák, který nám nachystal přítel Jirka Varmuža. V pondělí nám začalo pršet. I když jsme déšť dlouho očekávali, měl za následek, že nepřišli děti ze základní školy, a tak naši výstavu navštívily jen mrňouskové ze školky a opět k nám zamířili i děti z MŠ z Velkých Pavlovic, kteří si udělali výlet vláčkem. Zlatka jako vždy pokračovala dětem jablíčka, hrušky, švestky a i jediný exponát melounu. Na výstavu je vždy vstupné dobrovolné, tak byla vybraná částka poukázána na konto Charity Břeclav.

Stejně jako vloni musím vyzdvihnout pomoc od Technických služeb Kobylí, kdy nám vše perfektně přichystali. Všechny stánky byly na svých místech, všude spousta košů na odpadky a perfektně přichystané posezení pro návštěvníky. V pondělí nám pak pomohli s úklidem a děkuji Obci Kobylí a technickým službám za spolupráci.

Děkuji tímto všem kamarádům, spoluobčanům, kolegům zahrádkářům za přinesené exponáty a všem co pomohli technicky zvládnout tuto akci.

Jelikož následuje doba vinobraní, nebude čas na nějaké další akce, a tak se setkáme až na Zpívání pod věží, kdy budeme mít opět stánek se svařákem. Plánovat už však musíme i na příští rok, kdy se chystáme Ples zahrádkářů uspořádat jako maškarní. Přeji všem krásný podzim, pohodové dokončení vinobraní a těším se na setkání u sirkových komisí.

za ZO ČZS Kobylí, Čotek Vladimír

Volejbalové memoriály

Kobylí 3.8.2024 jsou za námi.

Celková účast v turnajích:	28 družstev
51. Memoriál Petra Zemánka, turnaj mužů:	10 družstev
Memoriál Ing. Antonína Kani, turnaj veteránů:	10 družstev
Z toho: 32. Memoriál veteránů 40:	4 družstva
23. Memoriál veteránů 50:	6 družstev
13. Memoriál veteránů 60:	0 družstev
11. Kobylský turnaj žen	8 družstev

Celkem odehráno 63 utkání: Z toho: Muži - 24 utkání: 16 utkání skupiny + 8 play-off
 V40 - 10 utkání
 V50 - 11 utkání: 6 utkání skupiny + 5 play-off
 Ženy - 18 utkání: 12 utkání skupiny + 6 play-off

Memoriál Petra Zemánka

Vzhledem k počtu přihlášených 11 družstev v kategorii mužů bylo rozhodnuto rozdělit družstva do tří skupin 4 + 4 + 3. Po kontrole přihlášených družstev bylo zjištěno, že tým ze Zlína se nedostavil, provedlo se rozdělení do 3 skupin : 4 + 3 + 3

Hrací systém: Dvě skupiny po třech a jedna skupina po čtyřech. Hrál se ve skupinách každý s každým na dva vítězné sety od stavu 10:10 do 25 bodů, tiebreak od 0:0 do 5 bodů. Následný play-off o konečné pořadí: První dva z každé skupiny a dva nejlepší z třetích míst. Hrál se na dva vítězné sety s klasickým počítáním.

Konečné pořadí	Tým
1	Malá Skála A
2	Martin
3	SSK Břeclav
4	Nová Včelnice
5	Holešov
6	Komárov
7	Rožák pod pásku
8	Malá Skála B
9	TJ Nivnice
10	Kobylí/Brno

Memoriál Ing. Antonína Kani: 32. ročník V40+, 23. ročník V50+

Kategorie V40+ 4 družstva – jedna skupina a následné play-off o konečné pořadí.

Kategorie V50+ 6 družstev – dvě skupiny po třech a následné play-off o konečné pořadí.

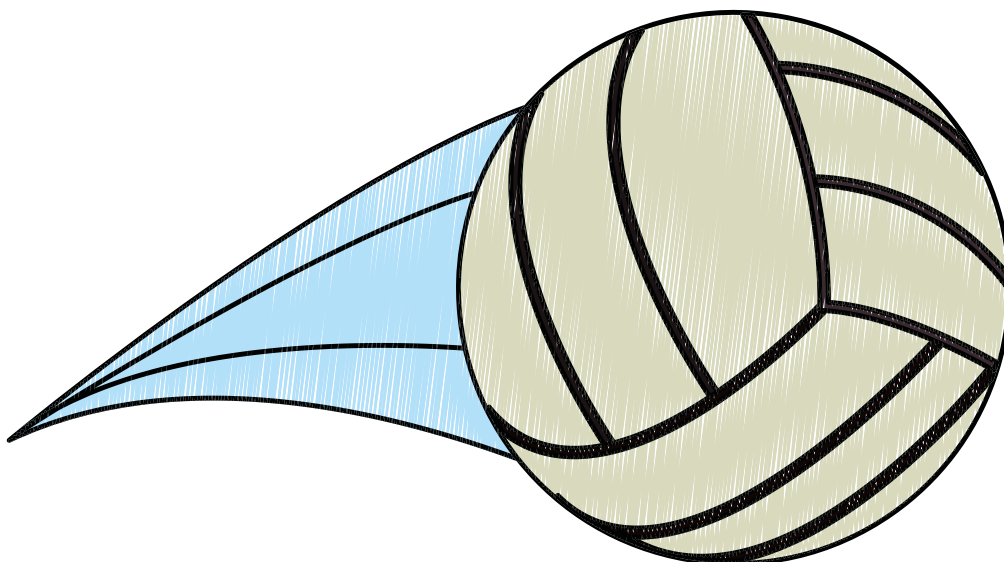
Hrálo se ve skupinách každý s každým na dva vítězné sety od stavu 10:10 do 25 bodů, tiebreak od 0:0 do 5 bodů. Následný play-off o konečné pořadí na dva vítězné sety s klasickým počítáním.

Turnaj V40+

<i>Konečné pořadí</i>	<i>Tým</i>
1	Hodonín
2	Přírodní vědy Praha D
3	Olomouc
4	Jestřebí

Turnaj V50+

<i>Konečné pořadí</i>	<i>Tým</i>
1	Samotíšky
2	Hliník nad Hronom
3	Žilina
4	Nová Včelnice 50
5	Kobylí
6	Avia Čakovice

11. Kobylský turnaj žen

Účast: 8 družstev. Hrací systém: 2 skupiny po čtyřech. Hrlo se ve skupinách každý s každým na dva vítězné sety od stavu 10:10 do 25 bodů, tiebreak od 0:0 do 5 bodů. Následný play-off o konečné pořadí na dva vítězné sety s klasickým počítáním.

Konečné pořadí	Tým
1	Kobylky Šumperk
2	Žilina
3	Minerva Boskovice
4	VK Třebíč
5	VK Sokol Bystřice nad Pernštejnem
6	Amazonky Blansko
7	Kočky z Brna
8	Komíňačky

Individuální ceny :

Nejlepší hráč: Lukáš Zeman – Malá Skála A
 Nejlepší hráčka: Lenka Zabloudilová – Kobylky Šumperk
 Nejstarší hráč: Josef Pfeifer 1948 – Avia Čakovice
 Miss sympatie: Kateřina Telecká – Kočky Brno
 Misák: Martin Virášek
 Nejtěžší hráč: Petr Pavlata – 130 kg

Za správnost: František Řačák

S ORLEM (NEJEN) NA TRIATLON

Vyvrcholení letošních letních prázdnin se, jak jinak, konalo v duchu našeho triatlonu! Závodníky neodradila ani předpověď opravdu letního počasí, ani 3 náročné úkoly. Plavání na koupališti v Němčičkách, jízdu na kole do Kobylí, běh k Ostrůvku a do cíle na hasičském cvičišti nejrychlejší závodník zvládl za 40 minut a 42 sekund! Tak co, zkusíte to příště taky?

Víte, že Kobylský triatlon se řadí k našim tradičním akcím jako jsou jarní cross-country běh Lácarman, Hry bez hranic pro celou rodinu, dětský duatlon nebo závody odrážedel? A nesmíme zapomenout na prosincové setkání se sv. Mikulášem.

Děkujeme všem účastníkům a příznivcům. Těšíme se na Vás na další společné akci!

Mgr. Kristýna Čížková, starostka Jednoty Orla Kobylí

KATEGORIE	ZÁVODNÍK	VÝSLEDNÝ ČAS	UMÍSTĚNÍ V KATEGORII	CELKOVÉ POŘADÍ
Ženy do 18	Radka Obadalová	0:55:27	1	11
Ženy 18-39	Lucie Kapustová	0:56:17	1	12
Ženy 18-39	Júlia Kiziurová	1:20:13	2	15
Ženy 18-39	Anna Šikulová	1:20:13	2	16
Ženy 40-49	Michaela Otáhalová	0:57:26	1	13
Muži 18-39	Filip Josef	0:40:42	1	1
Muži 18-39	Jaroslav Papež	0:41:29	2	2
Muži 18-39	Jiří Kapusta	0:47:49	3	9
Muži 18-39	Radim Kolaja	1:13:53	4	14
Muži 18-39	Jiří Knápek	N	N	Z technických důvodů nedokončil
Muži 40-49	Jan Hradil	0:42:31	1	3
Muži 40-49	Marek Ivičič	0:43:30	2	4
Muži 40-49	Radek Obadal	0:43:42	3	5
Muži 40-49	Miroslav Jozífek	0:46:02	4	7
Muži 50+	Luděk Kubiš	0:51:46	1	10
Štafeta	Jaroslav Zeichmeister Jakub Šenkyřík Jiří Otáhal	0:45:04	1	6
Štafeta	Tereza Martincová Jan Sekerka Táňa Sekerková	0:46:07	2	8

Inzerce

Máš jasno v tom, jak třídit vysloužilé elektro?

Otestuj své znalosti, zkus náš kvíz a třeba se dozvíš něco nového.

1 Proč se vysloužilá elektrozařízení třídí a nepatří do popelnice na domovní odpad?

- a) aby popelnice na domovní odpad nebyly přeplněné
- b) lze z nich využít druhotné suroviny a některá obsahují škodlivé látky
- c) chovat se ekologicky je moderní

2 Kdo v České republice sběr a recyklaci elektrozařízení zajišťuje?

- a) recyklační skřítci
- b) ministerstvo životního prostředí
- c) kolektivní systémy

3 Jak zaručeně najdeš nejbližší sběrné místo EKOLAMPu?

- a) v mapě sběrných míst na webu EKOLAMPu
- b) zeptám se sousedů, ti vědí všechno
- c) projdu se po okolí a určitě nějaké najdu

4 Kde můžeš vysloužilá elektrozařízení odložit?

- a) vedle kontejnerů na tříděný odpad
- b) ve sběrných dvorech nebo v elektroprodejnách při nákupu nových
- c) na kraji lesa nebo v příkopu u silnice

5 Jak poznáš, že elektrozařízení nepatří do normální popelnice?

- a) že se do popelnice nevejde
- b) podle symbolu přeškrtnuté popelnice na obalu výrobku
- c) podle toho, že má kabel

Zahraj si i naši hru Zrecykluj to!

ekolamp

MYSLÍME EKOLOGICKY. NA BUDOUCNOST

ideal

cestovní agentura

LYŽE

WELLNESS

POZNÁVAČKY

EUROVÍKENDY

BLÍZKÉ MOŘE

EXOTIKA

centrum cestování | www.caideal.cz
Dukelské nám. 1, 693 01 Hustopeče, mob.: 603 534 595, info@caideal.cz

Inzerce

„ODBORNOST A PÉČE - REALITNÍ SLUŽBY S LIDSKÝM PŘÍSTUPEM“**Lucie Eva Štastná**
IČ: 21784957Tel.: +420 775 249 124
Email: stastna@shreality.cz
www.shreality.cz

Schmidt & Homola Reality s.r.o. Bratislavská 552/27, 693 01 Hustopeče, IČ: 03902013, DIČ: CZ03902013

Financování bydlení
KOUPEĚ ■ VÝSTAVBA ■ REKONSTRUKCE**Refinancování**
HYPOTÉKY ■ ÚVĚRY ■ PŮJČKY**Realitní služby**
PRODEJ ■ PRONÁJEM ■ ODHADY**Igor Kahánek**

☎ 608 776 618

S čím Vám
můžeme
pomoci?UveroveCentrum.cz

Inzerát

**Prodám dvoukolový výsuvný hasičský žebřík
za traktor typ: ZD - 12****Volat prosím na tel. 721 626 220.**

SPOLEČNOU CESTOU

Kostel sv. Jiří v Kobylí je „oblečen“ do nové fasády

Oprava fasády kostela svatého Jiří je dokončena! Práce začaly loni v září a byly rozděleny na dvě etapy. V minulém roce na podzim jsme opravili jižní část a od června 2024 se opravovala severní část, štít a předsíň kostela. Letos rekonstrukce zahrnovala několik klíčových kroků. Nejprve bylo nutné odstranit nevhodné a opadávající omítky, kterých bylo o 30 % více než jsme předpokládali. Poté následovaly opravy římsy a vyrovnání povrchu, na který byla nanášena nová vrstva omítky. Byla vyměněna okna v sakristii, na oratoři a v předsíni.

Největším problémem byla předsíň, která praská a ujíždí pryč od kostela, a to již navzdory provedením sanačním opatřením v minulosti. Byla totiž ke kostelu přistavěna dodatečně a není konstrukčně propojena s kostelem. Trhliny ve zdi byly dozděny a dilatovány od zdiva kostela. Zkrátka kostel a předsíň si budou „žít svým životem“ nezávisle na sobě. V závěrečné fázi byly provedeny nátěry

speciálními barvami, které nejen obnovily původní krásu kostela, ale také jej chrání před budoucím poškozením.

Tato oprava by nebyla možná bez příspěví pana Ing. Jana Líčeníka z Prahy, kterému děkujeme za jeho štědrost. Tento projekt také podpořilo Ministerstvo kultury ČR a další nejmenovaní dárci. Díky jejich štědrosti a odhodlání se podařilo zachovat architektonické dědictví a nejstarší památku naší obce. Nyní se můžeme těšit na krásu našeho kostela, který opět (po odstranění lešení) zazáří v plné kráse.

Jsme rádi, že kostel svatého Jiří není jen ozdobou naší obce, ale místem, pro který byl zbudován našimi předky. Přeji si, aby se pro vás kobylský kostel stal oázou, kde budete čerpat pokoj a povzbuzení do svého života.

P. Tomáš Čaha

Změna času nedělní bohoslužby od 1.9. 2024 do 31.8. 2025

Od 1.9. 2024 je změna času nedělní mši svatých:

Vrbice - 8:00 Kobyly - 9:30 Bořetice - 11:00

Aktuální pořad bohoslužeb je třeba sledovat na vývěsce pod věží kostela nebo na farních stránkách www.bokovka.info.

Po nedělní mši svaté v Kobyly bude příležitost 1x za 14 dní se setkat při kávě a malém občerstvení v Komunitním centru ke vzájemnému sdílení.

Jste zváni...

• V pátek 4. října v 17:30 v Kobyly se bude poprvé žehnat domácím mazlíčkům

Mezinárodní den zvířat připadá na den 4. 10., kdy má svátek sv. František z Asisi.

Je známo, že sv. František měl ke zvířatům neobyčejně kladný vztah a ochraňoval je před zlým zacházením ze strany lidí. Zvířata označoval za své bratry a sestry, věřil dokonce, že všechna zvířata oslavují svého Stvořitele a vzdávají mu chválu, např. ptáci svým zpěvem. Proto je také pokládán za patrona zvířat i ochránců přírody, ekologie, což roku 1979 potvrdil papež Jan Pavel II. Známa je i legenda, podle níž svatý František svým kázáním napravil zlého vlka, který v okolí Assisi terorizoval pastýře a jejich stáda. V jižních zemích je starobylý zvyk v tento den žehnat domácím zvířatům, které lidé považují za své členy rodiny.

Kdo by měl zájem, můžete přivést (přinést) své mazlíčky na farní zahradu v pátek 4. 10. v 17:30, kde proběhne žehnání domácích mazlíčků na přímluvu sv. Františka, milovníka všech zvířat.

Těšíme se na vás a vaše zvířátka, která nám ukážete.

P. Tomáš

• V sobotu 2. listopadu v 17 hodin

budeme pamatovat na naše drahé zemřelé při mši svaté v kostele svatého Jiří.

Můžete si s sebou **přinést fotku vašich nejbližších zemřelých** rodinných příslušníků a přátel a položit je před oltář na znamení, že se chceme konkrétně za ně modlit a odevzdat je Bohu. Při mši svaté bude hořet velikonoční **svíce-paškál**, která je symbolem vzkříšeného Ježíše, dárce věčného života. Od ní si **zapálíme svíce, které pak můžeme dát našim zemřelým na hrob**. Na konci bohoslužby půjdeme společně na hřbitov, kde proběhne krátká pobožnost, při které budou pokropeny svěcenou vodou hroby našich zemřelých. **Ježíš Kristus zmrtvýchvstalý nás živě spojuje s těmi, kteří nás předešli na věčnost. On je našim mostem.** „Odpocinutí lehké dej všem věrným zemřelým, Pane, světlo věčné ať jim svítí, ať odpočívají ve tvém pokoji.“

• V neděli 10. listopadu v 9:30 hodin

Po několika letech bychom rádi obnovili dřívější tradici-svatomartinskou mši. Svatý Martin je spolupatron našeho kostela a dříve zde byly i svatomartinské hody. Mše svatá bude slavena **v neděli 10. listopadu v 9:30 hodin. Budeme při ní poděkovat Pánu Bohu a všem dobrodincům za opravení fasády kostela.** Po jejím skončení jste zváni na malé občerstvení do Komunitního centra.

• V sobotu 30. listopadu 15:00 - 17:00 hodin

Zveme vás na společné vyrábění adventních věnců **v sobotu 30. 11. 15:00-17:00 hod.** do komunitního centra. S sebou si vezměte kruh, svíčky a ozdoby na věneček. Adventní čaj, svařák, punč a něco dobrého na zub, bude zajištěno. **Od 17:00 hodin bude možnost se ztišit v kostele a duchovně zahájit advent písněmi a meditací.**

• V neděli 8. prosince v 15 hodin

Děti se mohou těšit na doprovodný program a na setkání se svatým Mikulášem **v neděli 8. prosince v 15 hodin** v kostele.

• V pátek 20. prosince v 6:30 hodin

Budeme mít opět možnost ve všední den prožít atmosféru ranní bohoslužby při svíčkách a krásných adventních písních tzv. Rorátů **v pátek 20. prosince v 6:30 hodin.** Po jejím skončení vás zveme na snídani do Komunitního centra.

• **V průběhu září** (datum bude upřesněno a ohlášeno místním rozhlasem a na vývěskách) proběhne **skenování fotografií pamětníků**. Kdo máte v domácím archivu zajímavé fotografie od začátku do **80. let 20.století**, přijďte na kávu a fotky přineste. Budou ofoceny (hned si je vezmete zpět), digitálně zpracovány a **použity při plánované besedě (listopad) o životě** v Kobyly nejen v 50. až 80. letech.

Farní den v Kobylí

Třetí ročník farních dnů pro farnosti Kobylí, Vrbice, Bořetice se pořádal v Kobylí... Změněn byl doposud tradiční termín (předposlední červnová neděle) na druhou červnovou neděli - 9. 6. 2024. Tento termín nebyl sice vůbec ideální (zvláště pro Kobyláky), ale s Boží pomocí se vše zvládlo...

V mnoha jiných ohledech se organizační výbor přidržel věcí, které se v minulých letech osvědčily – od toho, že Farní den začínal společnou mší svatou v sokolské zahradě, přes tradiční obědové menu (guláš, ovar, párky v rohlíku, letos doplněném o vynikající „fazulovou polívku s bešešama“), charitativní stánek (Salesiánský voluntariát a jejich program „SADBA“) a jeho propojení s dětským programem, jehož téma bylo „Děti celého světa“. Po obědě měli všichni možnost popovídat si u kávy a dezertů (které přinesli farníci) či sklenky vína (dary vinařů) nebo sklenice piva...

Tímto bych ráda poděkovala všem, co se jakkoli na přípravách a průběhu Farního dne 2024 podíleli. A taky všem, kteří přišli a vytvořili s námi společenství.

*Za organizační výbor S.Čejková
Fota R. Bukovský*

**Děkujeme organizačnímu týmu za vysoké nasazení a perfektní zvládnutí příprav a realizaci farního dne 2024 v Kobylí.
Farníci**

Farní tábor – Mrákotín 2024

Hned první prázdninový týden vyjely děti a mládež z našich farností na tábor do malebné oblasti Vysočiny – do Mrákotína. Téma letošního tábora bylo „Dva roky prázdnin“...a i když náš tábor trval pouze týden, zvládli jsme spoustu dobrodružství – koupit lístek na loď, ztroskotat, hledat věci u domorodce, postavit si přístřešek, prožít olympiádu (netradičních disciplín), hru „sirka“, šifrování, výlet do Telče, pokladovku...

Obrovské Pán-Bůh-zaplat patří celému organizačnímu týmu tábora, všem vedoucím a paním kuchařkám.

Náladu na táboře můžou dokreslit i pokřiky jednotlivých družin:

Prázdniny jsou krátký, ale tyhle ne –
Tyhle jsou dva roky, tak si je užijme.
My jsme modré Borůvky, nejlepší tým,
a všechno vyhraje. Potřebujem rým....
(Modrá družina = Borůvky)

Hej, hej, hej, Sluníčka jsou NEJ,
Spálíjou tě na popel a to bude nej. („A to se vyplatí..“)
(Žlutá družina = Sluníčka)

My se nikdy nevzdáme,
 protože bojujeme dále.
 Porazíme všechny týmy,
 vydrželi bychom tu i týdny.
 Tábor si užijem a taky ho vyhrajem.
 Želvy Ninja, hej, hej, hej.
 (Červená družiny = Želvy Ninja)

Soňa Čejková a táborníci

První svaté přijímání 2024

Rekonstrukce farní - komunitní zahrady pokračuje

Byla dokončena další část probíhající rekonstrukce farní - komunitní zahrady. Po stavbě altánu a výsadbě mandloní byla postavena ochranná zeď a ukotvena vstupní brána.

Náramky Tísňové péče pomáhají v nečekaných situacích

* Jistě jste již někdy slyšeli příběh o tom, jak osamělý senior doma upadnul a zůstal bez pomoci několik hodin ale třeba i několik dní. Tyto nepříjemné a nečekané situace, které mohou mít i fatální následky, se bohužel **mohou stát kdykoliv, kdekoliv a komukoliv z nás**, ale u seniorů, kteří například část dne tráví sami či žijí v domácnosti bez blízkých, **mohou být tyto chvíle osudné**.

Naštěstí se díky technologiím nabízí snadné a uživatelsky velmi přívětivé řešení: **SOS náramek s pohotovostním tlačítkem!** Díky službě Tísňové péče, která funguje i ve vaší oblasti, se dá seniorům v nouzi pomoci v krizových chvílích včas.

Základem je náramek s tlačítkem, který má klient připevněný na ruce. Tento náramek funguje jako komunikační zařízení fungující okamžitě na jediné stisknutí. **V případě nebezpečí, pádu nebo náhlého zhoršení zdravotního stavu je tak pomoc okamžitě k dispozici.**

Operátorky jsou na příjmu nepřetržitě 24hodin/7 dní v týdnu, navazují kontakt s klientem a postarají v návaznosti na zjištěnou situaci o efektivní, rychlý a nejvhodnější průběh řešení. V případech, kdy senior nemůže ze zdravotních důvodů reagovat či komunikovat, pak je automaticky zajištěna sos péče skrze předem domluvený scénář a vyjíždí pohotovostní pracovník a IZS.

Náramky zachránily zdraví u desítek případů pádů seniorů v domácnosti, při zhoršení zdravotního stavu, ale také při zásahu u domácího násilí.

Je dobré vědět, že:

→ Jedno tlačítko může zachránit i život!

* Služba je určena seniorům, dospělým osobám se zdravotním postižením a dospělým osobám s chronickým onemocněním, u kterých existuje riziko osamocení a tím nedostupnosti neodkladné nutné pomoci v situacích, které nejsou schopni nebo nemohou zvládnout vlastními silami.

Tlačítka využívají také obyvatelé domů s pečovatelskou službou, kde není v noci zajištěna přítomnost personálu.

* Náramky a zařízení neprodáváme. Půjčujeme je zdarma těm, kteří je potřebují (a to díky finančním programům a podpoře EU, MPSV a Jihomoravského kraje).

* Působíme na území celého Jihomoravského kraje.

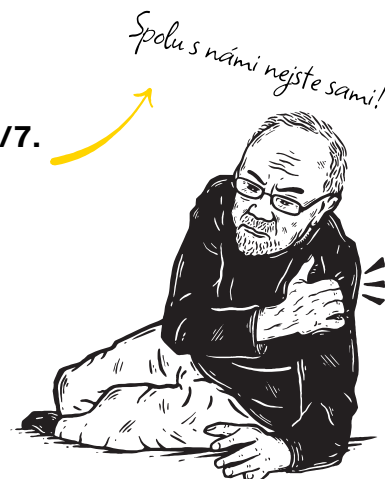
* Provozujeme vlastní dispečink - Dovoláte se ve dne v noci 24/7.

* Nezatěžujeme IZS více, než je potřeba. Když je třeba, vyjíždí i naše pohotovostní služba.

* Pokud máte konkrétní dotazy týkající se tísňové péče, kontaktujte nás na info@girasole.cz nebo tel.: 776 246 959

Více informací na WWW.GIRASOLE.CZ

Tento článek pro Vás připravil spolek Girasole, z.s. v rámci osvěty o dostupnosti zdravotně-sociální péče v JmK

Protože konec života si zaslouží stejnou lásku a péči jako jeho začátek...

- * Až 80% obyvatel České republiky si podle průzkumů přeje strávit poslední chvíle života doma se svými blízkými. Přesto se tak neděje. Ale proč, když se dříve lidé doma běžně narodili i umírali? Zdravotnickým oborem, který se zabývá právě terminálním stádiem života a umíráním je tzv. **Paliativní medicína**. Jedná se o zdravotnickou péči o člověka v závěrečném stadiu života a snahu ulevit mu od potíží, které nemoc či odcházení doprovází. Pro ty, kteří se rozhodli umožnit svým takto nemocným nejbližším **strávit závěr života doma mezi svými blízkými**, ve známém prostředí a současně za vytvoření potřebných podmínek bez nutnosti dožít v nemocnici, může být pomocníkem služba tzv. **Domácího hospice**.

Jezdíme za Vámi po celém okrese Břeclav

Jde o **odbornou zdravotně-sociální službu** jak pro umírajícího či nemocného v jakémkoli věku, tak pro členy rodiny. Se všemi aspekty péče v prostředí vlastního domova **pomáhá tým odborníků, počínaje lékařem**, který paliativní péči doporučí a zajistí **spolu se zdravotními sestrami**, přes sociální pracovníci, která poradí s postupy a procesy praktickými i administrativními. Zdravotnický personál je díky službě domácího hospice přítomen kdykoli je potřeba, lékaři vedou léčbu bolesti i dalších symptomů, které provázejí nevléčitelná onemocnění a rodina tak získává potřebnou pomoc, ale i prostor pro realizaci přání a řešení důležitých otázek.

Domácí hospic je vhodný, když:

- * **U pacienta byly již vyčerpány a ukončeny možnosti léčby**
Mezi onemocnění, které obvykle vyžadují paliativní péči patří např.: nádorová onemocnění, roztroušená skleróza, Parkinsonova nemoc, demence, ALS, konečná stádia chronických orgánových onemocnění, pacienti po úrazech a mozkových příhodách a další...
- * **V rodině je někdo schopen zajistit nepřetržitou přítomnost u nemocného**

zeptajte se lékaře na tuto možnost

Je dobré vědět, že:

- * Do péče domácího hospice předává ošetřující či praktický lékař na základě doporučení
- * Naši lékaři vedou léčbu bolesti a dalších symptomů, které provázejí nevléčitelná onemocnění. Zdravotní sestry navštěvují nemocného, probíhá každodenní konzultace zdravotního stavu
- * Klientům Domácího hospice zajišťujeme telefonickou pohotovost pro akutní stavy 24 hodin 7 dní v týdnu (zavoláte a my vám poradíme a přijedeme)
- * Naše sestry vás zaškolí a naučí jak o nemocného pečovat (podávání léků, polohování, ošetřování, využití pomůcek atd.). Naším pacientům také zajišťujeme a půjčujeme zdravotní pomůcky.
- * Nabízíme bezplatné poradenství a pomoc sociálního pracovníka při administraci příspěvků apod. Pokud je rodina věřící, je součástí provázení i návštěva duchovního. Pečujícím a rodině poskytujeme podporu psychologa a dalších poradců, a to i po úmrtí pacienta.

Kontakt: +420 775 099 953
hospic@girasole.cz

GIRASOLE, sdužení pro pomoc a rozvoj, z. s.
Hospic / poradna – Hybešova 5, Hustopeče
(budova polikliniky)

Více informací na
WWW.GIRASOLE.CZ

Tento článek pro Vás připravil spolek Girasole, z.s.
v rámci osvěty o dostupnosti zdravotně-sociální péče v Jmk

OPIČKY ZVOU NOVÁ OPIČÁTKA

Pohybový kroužek Opičky, který bude probíhat od druhé půlky září, vždy v úterý v 15.30- 16.45 v centru sv.Jiří v Kobylí, je určený všem rodičům s dětmi ve věku 1 - 6 let.

V průběhu ekce si nejprve protáhneme celé tělo pomocí ukazovacích básniček a písniček zaměřených na hrubou i jemnou motoriku a pohladíme smysly pomocí hry s psychomotorickým padákem.

Poté si užijeme společnou maňáskovou pohádku, která nám uvede krátkou Montessori aktivitu a po ní už nás čeká variabilní opičí dráha.

KRÁTCE OD MAMINEK MALÝCH OPIČÁTEK...

"Kroužek může skvěle inspirovat, jak kreativně si mohou rodiče doma s dětmi hrát a zábavným způsobem je toho i spoustu naučit. "

(Tereza B.)

Opičky bych doporučila každé mamince nebo tatínkovi děťátka, které miluje zábavu, povídání či cvičení. Pro mne samotnou je velmi příjemným překvapením zapálení lektorky Terezky, která je sama trojnásobnou maminkou a je vidět, jak to s dětmi parádně umí."

(Klára O.)

" Líbí se mi, že je to dostupné pro nás přímo v Kobylí a nemusíme s dcerou nikam daleko. Dcerka má ve cvičení ráda kolektiv dětí, které tam chodí, hrací prostor a společné aktivity (padák, básničky, pohádku, opičí dráhu).

(I.S.)

**PŘIJĎTE SE PODÍVAT
A ZAŽÍT POŘÁDNÉ OPIČÍ
HRÁTKY!
KAŽDÉ ÚTERÝ
15.30– 16.45
V KOMUNITNÍM CENTRU
SV.JIŘÍ
V KOBYLÍ**

**TEREZA KRAYZEL
+420 737 761 042**

Manželské večery

**Přijměte pozvání na druhý běh kurzu Manželské večery,
který odstartuje na podzim 2024.**

♥ CO JSOU MANŽELSKÉ VEČERY?

Osm setkání, každé s příjemnou večeří pro dva při svíčkách -
jako na rande.

Po večeři následuje velmi praktická promluva na jedno z témat
kurzu.

V úplném soukromí u malých stolků pouze pro dva spolu sami
prodiskutujete téma večera
nad dotazníky z příruček.

Skupinová diskuse není součástí kurzu, o svém vztahu
nemusíte nikomu nic říkat.

Kurzy probíhají v Komunitním centru Sv. Jiří v Kobyli.

♥ PRO KOHO JSOU MANŽELSKÉ VEČERY URČENY?

Pro každého, kdo chce své manželství zlepšit - tedy pro
manželství pevná i manželství, která zápasí.

Na každém vztahu je co zlepšovat.

Pro každého, bez rozdílu životní filozofie.

Bez ohledu na to, jestli žijete v manželství, nebo v trvalém
partnerství.

Bližší info u lektorů Terezy a Davida Krayzelových. Tel. 737 761 042

Oslavy 90 let fotbalu v Kobylí

Ve dnech 21. a 22. června proběhly oslavy 90 let založení fotbalového oddílu v Kobylí.

Páteční večer byli v sokolovně oceněni dlouholetí trenéři a funkcionáři, při následné besedě zavzpomínali na svá fotbalová léta.

V sobotu 22. června od rána se na hřišti Za Mlýnem slavilo fotbalovými zápasy družstev všech věkových kategorií, pro děti byly přichystány atrakce i vystoupení kouzelnice.

Ve velkém stanu sídlila fanzóna, ve které se sledovali zápasy probíhajícího mistrovství Evropy ve fotbale.

Hlavním utkáním dne byl souboj kobylského A mužstva s veterány Sparty Praha.

Večer byl zakončen zábavou se skupinou Long Time.

Radek Kovář

vstřikování plastů

INCOT

O smutku a naději

*Prázdniny, ach, prázdniny,
pročpak jste jen skončily?
Už teď mi tuze chybíte.
Proč tak rychle mizíte?
Matika a čeština
týrat nás zas budou,
doufáme, že tento rok
nám snad už líp půjdou.*

XY

Novinky ve školním roce 2024/2025

Změny v pracovním kolektivu

S posledním srpnovým dnem ukončila práci pro naši školu Ing. Ilona Vykydalová. Během více než 30 let se věnovala především ekonomickým záležitostem. Na novém místě, do nové životní etapy jí přejeme hodně úspěchů a zároveň děkujeme za její dlouholetou kvalitní práci.

Z učitelké sboru odešly paní učitelka Jitka Šaňková (do důchodu) a paní učitelka Petra Vojtěšková (mateřská dovolená). Na mateřskou dovolenou odešla i asistentka pedagoga Martina Věchetová, uklízet už pouze doma bude také čerstvá důchodkyně Blanka Brdečková. Všem patří také velké poděkování za jejich práci pro naši školu.

Kariéru učitelky češtiny zahájí Mgr. Michaela Slámová, z mateřské dovolené se vrátila další češtinářka Mgr. Šárka Kubíková, novými asistentkami pedagoga jsou Daniela Dufková a Nikola Brdečková, jako nová uklízečka nastoupila paní Ladislava Kunčová. Do nového životního kroku jim všem přejeme hodně úspěchů a věříme, že budou důstojnou náhradou svých předchůdkyň.

Do 14 tříd (v šestém ročníku máme i 6.C třídu) nyní chodí 263 žáků - 73 je jich na 1. stupni, 190 na druhém. Jistě je zajímavá skutečnost, že naši školu navštěvuje 135 žáků z Kobyly, 52 z Vrbice, 31 z Brumovic, 25 z Bořetic,

11 z Němčiček, 3 z Brna, 2 z Morkůvek, po jednom z Velkých Pavlovic, Staroviček, Boleradic a Hustopečí. Z celkového počtu je 14 žáků z Ukrajiny.

O všechny žáky se stará 23 učitelů, 8 asistentek pedagoga, 2 vychovatelky školní družiny, 2 administrativní pracovníce, školník, 3 uklízečky a 6 zaměstnankyň školní jídelny.

Přehled prázdnin ve školním roce 2024/2025:

Podzimní prázdniny stanovuje MŠMT na **úterý 29. října a středu 30. října 2024. Vánoční prázdniny** začínají v pondělí **23. prosince 2024 a končí v pátek 3. ledna 2025.**

Vyučování začne v pondělí **6. ledna 2025.** Výpis z vysvědčení s hodnocením za první pololetí bude žákům předáno ve čtvrtek 30. ledna 2025. Jednodenní **pololetní prázdniny** připadnou na **pátek 31. ledna 2025.** **Jarní prázdniny** v délce jednoho týdne jsou **od 10. 2. do 16. 2. 2025.** **Velikonoční prázdniny** připadnou na **čtvrtek 17. dubna 2025.** Vyučování ve druhém pololetí bude ukončeno v pátek 27. června 2025. Hlavní prázdniny budou trvat od 30. června 2025 do 31. srpna 2025.

Vlastimil Janda, ředitel školy

autorky obrázku Anna Šebestová a Klára Marková

autoři obrázku Jakub Hublík a Václav Nahodil

Škola bezpečnější

Máme novou kotelnu!

Naše škola se během prázdnin dočkala významné investice do svého zázemí, díky níž jsme mohli vyřešit dlouholetý problém s havarijním stavem kotelny. Ta vyžadovala neustálé opravy a zásahy, pan školník musel čím dál častěji "naha-zovat" či opravovat kotle, aby zajistil dostatečné vytápění.

Obec coby jako zřizovatel naší školy se proto rozhodla situaci řešit a investovala nemalou částku - 2 miliony korun - do kompletní rekonstrukce kotelny. Nová kotelna je nyní plně funkční a způsobilá zajistit příjemné a stabilní podmínky pro výuku v nadcházejících zimních měsících. Díky tomuto kroku bude naše škola nejen bezpečnější, ale také energeticky efektivnější. A (nejen) pan školník si nyní může konečně oddechnout...

Děkujeme obci za tuto tolik potřebnou investici, která významně přispěje k lepšímu prostředí pro naše děti i zaměstnance.

foceno 1. září 2016

foceno 2. září 2024

Evakuační schodiště v novém kabátě

O prázdninách proběhla na naší škole ještě další důležitá rekonstrukce. Týkala se evakuačního schodiště nacházejícího se na přístavbě školy. Toto schodiště se nepoužívá denně, slouží však pro situace, kdy je nutno rychle opustit budovu, například v případě požáru. Má tedy zásadní význam pro bezpečnost všech osob v budově. Vzhledem k tomu, že již nesplňovalo bezpečnostní standardy, bylo třeba rovněž přistoupit k jeho rekonstrukci.

Důkladnou opravou prošlo celé schodiště, včetně podest a schodišťových stupňů. Původní skleněné výplně byly vyměněny za drátěné pozinkované, které jsou mnohem odolnější. Nově natřené zábradlí nejen vylepšilo celkový vzhled schodiště, ale navíc zvýšilo jeho odolnost vůči povětrnostním vlivům.

Naši radost ze zdařilé rekonstrukce umocňuje skutečnost, že se dílo podařilo dokončit ještě před začátkem nového školního roku a mohli jsme tak pobyt v areálu školy učinit co nejdříve zase o něco bezpečnější.

Petr Horáček, zástupce ředitele školy

V roli patronů

Na práci patronů jsme se připravovali už na konci osmého ročníku. První setkání s předškoláčky proběhlo v kobylské školce a my jsme byli trochu nejistí. Nikdo nevěděl, co má dělat, jaké dítě nám přidělí...Ale při hraní her jsme se seznámili. Venkovní hrátky nám bohužel překazil déšť, tak paní učitelky vymyslely náhradní úkoly. Nakonec nás děti provedly školkou.

Podruhé jsme se setkali na Den dětí. Na školním hřišti jsme připravili stanoviště s úkoly, kde děti předvedly, jak jsou šikovné. Společný den jsme zakončili tancem a zábavou, děti se radovaly ze sladkostí a medailí.

Odloučily nás prázdniny, ale jako mrknutím oka jsme zpět a 2. září jsme nové prvňáčky-své svěřence- oficiálně přivítali v jejich nové škole.

Těšíme se na pokračování a věříme, že s naší pomocí tu první třídu dobře zvládnou a že si to spolu náramně užijeme.

Barbora Blahová, Ema Grégrová

dnešní devátáci vyfoceni dne 1. září 2016

foceno 2. září 2024

Cesta za poznáním

V prvním týdnu nového školního roku se žáci z 6.A společně s třídní paní učitelkou vypravili na daleký výlet na nepronádaný tichomořský ostrov. Doprava byla zajištěna čtyřmi dopravními prostředky, které skupinky dětí vysochaly z vlastních těl. Cestou jsme se prodírali pralesem až k místu, které nešlo přejít jinak než po provazové lávce. A jelikož provazová lávka byla velmi vratká a propast pod ní hluboká, děti si navzájem pomáhaly přidržet se, podávaly si ruce. Měly za úkol se pohybovat po lávce beze slov, nesměly ani šeptem komunikovat, jen

neverbálně. Takto se žáci seřadili na lávce podle velikosti a data narození. I v takto ztížených podmínkách přechod přes lávku splnili a pokračovali jsme v cestě. Sešli jsme do města, kde se konalo setkání mladých lidí a shodou okolností etnofestival, kam se sjeli hosté z okolních ostrovů. Naše přítomnost vyvolala u domorodců velkou zvědavost a zájem, abychom jim ukázali něco z našeho středoevropského folklóru. A protože letošní zaměření etnofestivalu byla „klasická pohádka“,

ukázali jsme jim pohádku O Šípkové Růžence tak, jak je na ostrově zvykem. Sedli jsme si do kruhu a každý řekl kousek pohádky. Když doběhl celý kruh, pohádka i náš pobyt na ostrově byl u konce. Na zpáteční cestu jsme vypravili speciální letadlo, které jsme si opět vytvořili z našich těl. Podařilo se a jako tým jsme si stoupli do kruhu, sedli jsme si na stehna souseda za námi, váha se všech se tak rozložila po celém kruhu a v této poloze jsme se pomyslně přepravili zpět do Kobylí.

Šárka Kubíková, třídní učitelka

V současné 6.B třídě je 20 žáků – 12 z Vrbice a 8 z Brumovic. Ve středu 4. září absolvovali tzv. adaptační kurz, jehož účelem je přispět k seznámení, vzájemnému poznání a budování nového třídního kolektivu, nám však posloužil také k částečnému poznání naší obce. Hned v 8 hodin ráno jsme vyrazili směr rozhledna. Po cestě jsme si udělali několik zastávek. Tou první byl kostel, kde jsme si zdůraznili jeho zvláštnost – věž oddělenou od loďe kostela. O kousek dále - u bytovek - jsme si zmínili původní účel budovy, tedy školu, a také existenci sousedního Horního hospodářského dvora s údajnou chodbou do Čejkovic. U pamětní desky Petra Křivky jsme se seznámili s jeho odbojovou činností a připomněli si tak, že hrdinové mohou být i mezi námi. No a pak už to bylo na rozhlednu jen

kousek. S pomocí dalekohledu jsme pozorovali jak blízké, tak i vzdálené okolí a žákům se vcelku i podařilo správně určit světové strany. Následně při svačině se každý žák představil a řekl o sobě pár zajímavostí. Zpáteční cestu jsme si zpestřili také. Nejdříve to byla krátká, vzhledem k počasí však velmi vítaná, zastávka na zmrzlinu u „Otáhalů“. Pak jsme zamířili do místního muzea. Paní Obadalová nám přiblížila historii Kobylí, včetně školství, spolků, řemesel, krojů, zvyků.

No a pak už v dobré náladě, dokonce i se zpěvem jsme vyrazili zpět do školy, kde jsme, kurz“ zakončili dobrým obědem.

Vít Damborský, třídní učitel

Stejnou cestu jako 6.A si prošli a své komunikační i jiné schopnosti a dovednosti si při osvědčených hrách prověřovali též žáci 6.C s třídní paní učitelkou Michaelou Slámovou.

Stalo se v minulém školním roce...

Vídeň opět nezklamala

Zájezd do Vídně patří v naší škole k těm neočekávanějším a nejoblíbenějším. Někteří žáci - zejm. sedmáci - jedou poprvé, plní nejrůznějších očekávání, osmáci a devátáci, ti jedou "najisto", dobře vědí, co je čeká. Těší se všichni. A jaké byly jejich dojmy a zážitky?

23. květen, výlet do Vídně, den, na který téměř celý druhý stupeň netrpělivě čekal už od začátku školního roku. Cesta byla sice vcelku dlouhá, ale sezení s kamarády ji výrazně zkrátilo. Po jízdě naším autobusem a mnoha zastávkách vídeňským metrem, jsme se ocitli v Schönbrunnu, velkém zámku s ještě větší zahradou a vyhlídkou na snad celou Vídeň. Času jsme měli tak akorát na rychlou prohlídku hlavní části zahrady s kašnou a již zmíněné rozhledny. Co potom? Metro. Ne poprvé, ne naposled. Tentokrát jsme ale vystoupili blízko kostelu Stephansdom, kam jsme měli namířeno. Tady jsme měli rozchod. Někdo se rozhodl kochat architekturou tohoto kostela a možná si po 343 schodech vyšlápl na nejvyšší přístupné místo široko daleko, někdo zase strávil svůj čas chozením po obchodech a kavárnách blízké ulice. Někteří stihli oboje. Třetí a poslední cesta metrem nás dostala až na cílovou rovinu, neočekávanější zastávku celé exkurze, zábavní park Prater. Myslím si, že mluvím za všechny, když řeknu, že 1 a půl hodiny je na tento zábavní ráj ukrutně málo. Proto si každý musel pořádně rozmyslet,

jestli navštíví kolotoče, ze kterých se vám trochu zatočí hlava, nebo horské dráhy, kvůli kterým budete jeden krůček od navštívení onoho světa. Já byl zastáncem varianty druhé a myslím, že půlka mě duše opravdu odešla.

Celá Vídeň byla nádherný zážitek. Ať už šla o okénka do historie, zbytečné utrácení peněz, nebo prostě čas strávený s kamarády, nemělo to chybu. Já, nebo alespoň to, co ze mě zbylo, se neskutečně těším na příští rok, kdy Vídeň se spolužáky navštívíme znovu. Tentokrát už ale naposled.

Vítězslav Blaha

Vídeň je krásné město, kde je mnoho možností co dělat. Se školou do Vídně jezdíme každý rok. Letos jsem tam byla podruhé. Po cestě tam jsem byla ospalá, ale natěšená na nové zážitky, které budou mít s Martinem, Vojtou, Pepou a Vaškem.

Jako první zastávka byl Schönbrunn, palác se zahradou. Byly tam všude rozkvetlé květiny a vrány, která nás s Martinem fascinují. Krásná architektura a spousta míst s výhledem na Vídeň. Druhá zastávka byla dlouhá ulice s mnoha obchody. Nic moc jsme si nekoupili, ale i tak to byla zábava. Baví mě chodit po obchodech a prohlížet si všechno možné. Na konci rozchodu mě Martin překvapil náhrdelníkem, který jsem obdivovala pár minut předtím, a který mi daroval. Mou radost nešlo slovy popsat! A to jsem ještě netušila, jaká bude zábava na poslední zastávce, tedy v Prátru. Adrenalin je fajn a já ho mám opravdu ráda. Byli jsme tam na skoro všech atrakcích, které stoupají hodně vysoko. Třeba volný pád byl nad 100 metrů.

Vídni nemám moc co vytknout. Koše na každém rohu, lidi po sobě uklízí, skoro všude mají pítka a lidi jsou moc milí. Občas mě zarazily v některých obchodech vysoké ceny, ale je to Vídeň, u nás v Praze mají také draho.

Eliška Raidová

...V Schönbrunnu jsme měli dostatek času projít si krásnou květinovou zahradu. Dobrovolníci se mohli jít podívat i do interiéru, kam se však nikdo nakonec nedostal kvůli vysokému počtu turistů. Odebrali jsme se pak do města, avšak i tam to bylo stejné. Tlačili jsme se jeden na druhého, ale stálo to za to. Zastávka byla na ulici Kärntner Strasse. Ulice se spoustou krásných budov, u většiny ani nevím, jestli jsou pro bydlení, nebo nějaké kanceláře. Množství obchodů s jídlem, suvenýry nebo oblečením. Já s mými kamarádkami jsme si koupily mix ovoce, na které jsme se těšily už od minulého roku a teď na něj vzpomínáme s lítostí, že jsme si nevezly jedno i domů. A konečně přišla ta část, na kterou se většina těšila nejvíce. Prater. Minulý rok jsme bohužel nestihly Volný pád, takže jsme to musely napravit.

Nejlepší atrakcí podle mě byla Black Mamba. Měla jsem sice pocit, že vyletím a zbyde ze mě louže krve a hromada kostí, ale to se nestalo. Příští rok bych tam šla ráda znovu. Už se těším.

Barbora Blahová

...Mé očekávání bylo velké, třeba jak se dorozumím, jaké budou v Prátru atrakce nebo jak velký je rozdíl mezi Rakouskem a Českem? Nejvíce jsem byla zvědavá na zámek Schönbrunn. Tam také byla první zastávka na naší cestě a musím uznat, že mě nezklamal.

Sotva jsem přišla na zámecké nádvoří, hned jsem si to tu zamilovala. Na prohlídku zámku byly bohužel lístky vyprodané, což mě velmi mrzelo. Alespoň jsme mohli jít do zámeckých zahrad, kde byla krásná fontána a naproti zámku i kavárna s překrásným výhledem na Schönbrunn a také na celou Vídeň.

Výlet se mi velmi líbil a už teď se těším na příští rok.

Veronika Lejsková

...Nejvíce se mi líbila zahrada v Schönbrunnu. Sedla jsem si tam s kamarádkou na lavičku a poslouchaly jsme zvuky přírody, pozorovaly krásnou fontánku a také labyrint s růžemi. V labyrintu jsme se také málem ztratily, ale to bylo na celém výletě asi nejzábavnější. A do Prátru bych se také hned vrátila. Byla jsem na atrakcích strašidelných, adrenalinových i vyhlídkových.

XY

...Už první a asi nejhorší věc se mi stala v Schönbrunnu. Když jsem s Kubou Hublíkem svačil, položil jsem si na lavičku vedle sebe mobil. Bohužel lavička nebyla rovná a mobil spadl na zem. Zvedl jsem ho, ale už jsem ho nezapnul, obrazovka se rozbila. Celou dobu jsem tedy nic nefotil a nemohl jsem nikomu zavolat.

O dost veselejší, to bylo v Prátru. S Kubou jsme vyšli ze stometrového kolotoče, který nás vyvezl nahoru a začal se s námi točit. Napadlo mě, že bych mohl ještě zkusit mambu, což je v celém Prátru kolotoč s největším přetížením. Je to trám připevněný k zemi a točí se na něm v kruhu rameno, na jehož konci je osm sedaček, které se také točí. Dost jsem si věřil, a tak jsem si koupil lístek, vystál frontu a sedl si do sedačky. Když nás vyvezli nahoru, začal jsem pochybovat o své odvaze. A pak to šlo z kopce. Rameno se začalo rychle točit a samotné sedačky se točily podle toho, jaká síla na ně působila. Byly momenty, kdy jsem byl úplně nahoře vzhůru nohama, nebo se sedačky naklonily tak, že to připomínalo volný pád. Na sedačkách byly i fotoaparáty, které nás fotily, a já na některých vypadal, jako kdybych se díval smrti do očí.

Mým posledním zážitkem byla cesta domů. Devátáci si koupili smrdutý sprej a v autobusu ho stříkali, kam se dalo. Nejdřív postříkali kelímek z "mekáče" a hodili ho do koše naproti nám. Nebo sprej nastříkali do pytle na odpadky a hodili ho k nám dopředu. A k tomu tam taky někdo dělal zvuky tuleňů. Celkově jsem si jízdu opravdu užil...

Šimon Havelka

...Šla jsem na atrakci Volný pád. Když jsem to viděla ze země, vypadalo to dost strašidelně. Když už jsem seděla v sedačce, nejraději bych se zvedla a šla pryč. Bohužel už nebylo cesty zpět. Začali jsme stoupat a mně se to začalo hodně líbit. Když už jsme byli nejvýš, otevřel se nám ten nejhezčí výhled! Pak se začalo odpočítávat a najednou bylo eins a letěli jsme dolů. Nemohla jsem vůbec dýchat, protože tam byl až moc velký tlak. Rázem jsme byli dole a vystupovali. Upřímně- vůbec to nebylo hrozné, naopak mně to přišlo slabé a očekávala jsem, že to bude větší adrenalin.

Anna Šebestová

...Cestou do Vídně jsme hodně obdivovali obrovské větrné elektrárny, protože něco tak velkého nevidíte každý den. Měří až 130 metrů!

...V Prátru je spousta atrakcí, na kterých jste úplně v pohodě, ale na některých se modlíte, aby to už skončilo. Z těch horších jsou to Black mamba a Volný pád...

...Celá Vídeň mě nadchla, obrovské budovy i starodávné metro. Na můj vkus tam bydlí až moc lidí a na ulicích se pořád prodíráte davem. Nedovedu si představit, že bych tam bydlela. Ale jinak se mi tam moc líbilo...

XY

autoři obrázku Adam Veselý a Matyáš Hasík

PLAVBA ZA DOBRODRUŽTVÍM

Každý měsíc minulého školního roku jsme se ocitli v nějakém "království". Ledovém, vodním, nemocném, knoflíkovém, strašidelném, pohádkovém či v království barev. Název odpovídal tématu, kterému jsme se pak různými způsoby (četba, malování, pohybové aktivity...) věnovali. První -NAŠE- království jsme si vybudovali začleněním prvňáčků do kolektivu a posilováním kamarádských vztahů. Vyvrcholením naší celoroční práce pak byla "plavba" za dobrodružstvím. A kam jinam bychom se vydali, než do našich starých známých království. "Vypluli" jsme na konci května a děti v roli námořníků při návštěvě jednotlivých království plnily různé sportovní i vědomostní úkoly. Nejoblíbenějšími disciplínami bylo hledání v písku, kde se ukrývala vajíčka s pokladem, a přecházení bažinou mezi krokodýly. Děti se dobře bavily i při tematických kvízech, luštění apod.

Cestu všichni absolvovali úspěšně. Za zdařilý průběh děkujeme všem pomocníkům ze strany zúčastněných rodičů a už teď se těšíme na další společné hrátky.

Vychovatelky ŠD

Poprvé za hranicemi Kobyli

Dne 10. června proběhl v Kloboukách u Brna **turnaj ve florbale**, kterého se zúčastnila i naše škola. Konkrétně **žáci ze 3. - 5. tříd**. Jejich soupeři byly týmy z okolních škol.

Odehrát se měl na dvou venkovních hřištích, avšak s ohledem na počasí byla klání přesunuta do školní tělocvičny. Následkem vzniklé časové indispozice byl upraven i herní systém. Podmínky však nadále zůstaly pro všechny stejné. I když tedy čerstvý vzduch by, oproti doslova „vydýchané“ atmosféře uvnitř téměř nevětrané místnosti, všem prospěl. Na 250 metrech čtverečních se městnalo na 80 florbalovými ozbrojených bojovníků, jejichž tlukot srdce a mohutný křik otřásl stěnami. První krůpěje potu na sebe nedaly dlouho čekat. Souboj mohl začít. Doprovázely jej úsměv, pláč, radost, slzy štěstí i bolesti. Padaly první rány, góly i překvapivé výsledky.

V základní skupině nás v prvním utkání zaskočil silný soupeř z Těšan. Výsledek 3:0 v náš neprospěch mluvil za vše. Poté jsme měřili síly, a byly doslova vyrovnané, s bojovníky z Krumvíře. 1:1. Ve třetím klání už šlo do tuhého. Pouhá remíza proti Nikolčicím by nás posunula do čtvrtfinále. To však našemu srdnatému a zapálenému týmu nestačilo. Proto jsme rovnou ukořistili výhru 2:1. Tím se nám otevřela florbalová brána do vyřazovacích bojů, kde proti nám nastoupil malý velký soupeř z Dambořic. Doposud neznámý tým nás převyšoval nejen fyzicky, ale i herně. Navíc další protivník nám stál přímo za zády. Holky ani kluci ze sebe nedokázali setřást nervozitu, která ovlivnila průběh důležitého utkání. To naopak soupeřův klid nám „nasázel“ dva góly a my už nenašli odpověď.

Brána se se skřípěním zavřela a další boje zůstaly už jen v našich smutných tvářích a očích.

Ostatní mužstva naopak měla obrovskou podporu ze strany našich hráčů, kteří se, jakmile setřeli slzy z očí, rázem proměnili v neporazitelné fanoušky.

Tímto děkuji soupeřům, pořadatelům, všem, co mi umožnili stát po boku tak silného týmu, který tvoří:

Barča Poulíková, Laura Secká, Terka Mikulicová, Miky Lanžhotský, Paťa Češek, Vojta Komosný, Sam Melkus, Luky Varmuža, Alex Hrabovský, Kuba Halíř, Honza Halíř, Tonda Koláčný, Oli Kutáč a fanyanky Sofča Čechová a Fanny Michnová.

Martin Melkus, školník a trenér

autor obrázku Šimon Havelka

Jaká byla pátá třída...

Než se rozloučili s prvním stupněm a ukončili tak počáteční etapu svého vzdělávání, provedli si pátáci malou bilanci...

V 5. třídě jsem se naučil hodně nových věcí. V češtině třeba jak určovat slovní druhy, ve výtvarné výchově kreslit, pracovní činnosti mě naučily vyrábět užitečné věci, matematika mně pomohla zlepšit se v počítání. Taky jsme hodně jezdili na různé výlety, anebo jsme měli různé sportovní akce, např. vybíjenou proti okolním školám nebo olympiádu. Našel jsem si také nové kamarády a paní učitelky byly moc hodné. Celkově mě 5. třída hodně bavila a těším se do 6. třídy, ale budu se muset učit nové věci.

Jakub Halíř

Když jsme začali chodit do páté třídy, bylo to hodně lehké, povídali jsme si a malovali si. Po týdnu jsme začali psát diktáty, a to už bylo docela těžké. A na konci páté třídy to je prostě někdy lehké a někdy těžké. Moc bych chtěl poděkovat paní učitelce Bedřišce Marečkové, jak se o nás starala. A když jsme něco potřebovali nebo nevěděli, vždycky nám poradila. Paní Kristýna Vlasáková úplně to stejné. Tím chci poděkovat za to, co mě naučily. Musím říct, že pátá třída byla hodně dobrá. Děkuji za všechno.

Jan Halíř

Když jsem nastoupil do 5. třídy, bylo to spíš opakování ze 4. třídy. Takže to nebylo tak těžké. Diktáty, testy, prověrky, to mi nedělalo problém. A byla i zábava, třeba lyžák, kde mě to hodně bavilo. Jako třídní jsme měli paní učitelku Marečkovou a myslím si, že nás toho hodně naučila. Pátá třída byla dobrá a děkuji, že jsem měl možnost tady být.

Oliver Kutáč

Pátá třída, to byl super ročník, plný srandy, turnajů, vítězství a různých dalších zajímavých věcí. Zanedlouho to uteče a my budeme v deváté třídě. Proč ten život utíká tak rychle? Vždyť nedávno jsme v první třídě dostávali slabičkář. A jak se říká, všechno hezké najednou končí, a to je přesně tenhle moment.

Anna Marková

...Byla pro mě jako klíč, byl jsem tu, abych se něco naučil. A naučil jsem se něco o přátelství a taky o tom, co musím pro sebe udělat. A těch zážitků! To byly časy!

Miroslav Halm

Uzávěrka červnového čísla našeho zpravodaje byla příliš brzy na to, abychom mohli zveřejnit práce, které žáci v hodinách slohu vytvořili koncem května či ještě v červnu. Činíme tak nyní a vy si, vážení čtenáři, můžete z následujících úryvků udělat obrázek o tom, jak uvažuje, jak vnímá okolní svět naše mládež. Možná budete i překvapeni...

Osmáci se ve svých úvahách zamýšleli nad tím, zda ...

Je lepší žít na vesnici, nebo ve městě ?

...Vesnice má tu výhodu, že máme příležitost si zajít do lesa, znáte se tu skoro se všemi a je tu klidněji a bezpečněji oproti městu. Ale tam, kde žije málo lidí, je obtížné sehnat práci či lékaře. A není vždy plus, že vás všichni znají. Ve městě vás nikdo nezná a žijete v soukromí

Celý svůj život žiji na vesnici. Když jsem byla menší, snila jsem o tom, jak tu budu žít napořád, jak si tady založím rodinu a najdu práci. Jenže čím víc dospívám, tak tím víc mě to láká do města.

Natálie Kouřilová

...Život na vesnici může být pro spoustu lidí výhodný v mnoha ohledech. Často slyším, že každý zná každého či že je tu lepší ovzduší. Ale když se nad tím zamyslíme, na vesnicích žije většinou starší generace a ta má tendenci soudit mladší za jejich chování. Naopak ve městě to nikoho moc nezajímá. Co se týká práce, najdete ve městě mnohem více možností při srovnání s vesnicí. Ve městě mají lidé příležitost se naučit žít nezávisle. Když se tedy přestěhují do města musí spoléhat sami na sebe.

Celý svůj život vyrůstám na vesnici. Přestože miluji čerstvý vzduch a své blízké, chci využít nových příležitostí a také si splnit své sny. Stěhování do města přece neznamená, že už nikdy nevidím svoji rodinu. Spisovatel Suess řekl: „Proč bys měl zapadnout, když jsi byl zrozen, abys vynikal?“ Pokud tato slova vezmu doslova, proč bych měla žít celý život na vesnici, jako moje rodina, když mě láká město a nové možnosti? Třeba je to jenom tím, že nepatřím ke starší generaci. Jen se chci oprostít od pocitu, že za mě někdo dělá úplně všechno.

Natálie Hasíková

...Na vesnici nemusíte řešit, jestli budete rušit sousedy, například když máte narozeninovou oslavu. Jste blízko přírody, máme vlastní folklór, nikde žádní lidé bez domova a žádný velký ruch. Myslím, že celkově vesnice je klidná a útulná, nikde žádné spalovny na plasty a všude jen stromy a čistý vzduch. Samozřejmě má i své zápory. Většinou tady bývá škola jen do 5. třídy a předpokládám, že na vesnici nikdy nebudou střední školy. Mí rodiče musí dojíždět do práce

do Klobouk a do Brna. Domnívám se, že tohle je největší zádrhel života na vesnici.

Město je přesný opak, vše máte blízko. Práci, školu, zábavu. Pořád se tam něco děje, na každém rohu máte nějaký obchod.

Ale přes den i v noci je ve městě ruch, sanitky pořád houkají, není tam tak čistý vzduch jak na vesnici, nebo vás ruší sousedi. V bytě bych v devět hodin nemohl hrát na bicí, všude by to dunělo a celá bytovka by byla našťvaná. Podle mě je lepší vesnice, nemusím poslouchat ruch všude okolo. Sice tady nejsou skoro žádné obchody a všude musíme dojíždět, ale zato můžu mít velkou zahradu, kde můžu mít psa, nebo nemusím řešit parkovací místo.

Ondřej Kňůr

...Život na vesnici je poměrně klidný. Můžeme si zde postavit rodinný dům, což se mnoha lidem ve městě nepodaří. Máme svou zahradu, kde si můžeme zasadit různé rostliny, odpočívat, zaplavat si v bazénu. Zato nemáme moc kam chodit.

Ve městě se malé děti mohou pohybovat pouze kolem sídlišť, protože na ně čeká spousta nástrah. Bývá zde velký provoz a musí si dávat pozor, kde co jezdí. Je zde také více bezdomovců a narkomanů, kteří jsou nebezpeční. Kvůli tomu se mohou děti častěji dostat k drogám a alkoholu.

Jaké klady má život ve městě? Máme zde daleko více možností, kam zajít. Můžeme zajít nakupovat do velkých obchodů, jít do restaurace. Můžeme najít daleko rychleji práci, kterou máme blízko od domova. Chceme-li navštívit nějakou významnou budovu či památku, většinou je ve městě.

Já sám bych rád vyzkoušel život ve městě, ale určitě bych tam nechtěl žít dlouho.

Ondřej Ostřížek

Řekla bych, že život na vesnici není pro každého. Má to určité výhody oproti městu, jenže krása venkova nelze odolat. Život na vesnici je o dost klidnější než ve městě. O víkendy se můžete procházet po stráních a lesích a v neděli si zajít do kostela. Cestu domů si pak ještě prodloužit a stavět se třeba u kamaráda nebo u rodiny a zeptat se jich, jak se mají. Jak se říká, vesnice je místo, kde se ztrácí čas, ale nachází se přátelství.

Zdá se mi, že život ve městě je více anonymní, je perfektní pro podnikání a obchod. Troufám si říct, že žít ve městě chce odvalu. Kvůli velkému hluku, častým krádežím a taky násilí. Lidé ve městě pijí více alkoholu a jsou proto agresivnější. Město má samozřejmě i své světlé stránky. Některé historické uličky jsou opravdu úchvatné, i městské parky mi berou dech. Jako student bych rozhodně volila město. Má totiž množství škol i knihoven, kde se dá v klidu učit. K životu ve městě se váže spousta rozhodnutí, jako např. pronajmout si dům, nebo byt, zvolit vhodnou školu, zajít do nového baru, nebo se učit na důležité zkoušky. Pro život studenta je to dobrá příležitost, jak poznat nové lidi a spřátelit se s nimi, nebo i něco víc.

...Vesnice je krásné místo, sama to vím, žiji zde 14 let, jenže v dospělosti bych se chtěla přestěhovat do města. Vždy

budu vděčná, že jsem mohla pár let prožít na vesnici, ale chci poznat různé kultury a náboženství, zkrátka vím, že mě čeká spousta dobrodružství.

Emma Grégrová

Umějí nejen přemýšlet, ale také třeba výstižně někoho popsat a navíc i zhodnotit -tentokrát literární, příp. filmovou postavu.

...Kája je nebojácná. I když se často se svými přáteli dostane do potyčky s něčím nadpřirozeným, vždy vymyslí, jak se z dané situace dostat. Má silnou vůdčí povahu, ale ráda si vyslechne i nápady a názory druhých. Někdy nedomýšlí důsledky svých činů, to se jí většinou vymstí. Jde si za svým cílem, ať se děje cokoli. Naučila se být velmi samostatná, jelikož v zimě byla dlouho sama doma. Často je toho na ní moc, ví však, že se nesmí vzdát. Když se jí něco nepovede, je smutná jako želva, ale její přátelé ji vždy rozveselí. Vždy všem řekne, co si myslí, i když to toho druhého někdy bolí. Proto se snaží sama sebe trochu víc kontrolovat, aby lidem kolem sebe tolik neublížovala. Kája vidí lidské pocity a nálady jako barevné fleky kolem hlavy člověka, na kterého se zrovna dívá. Díky tomu dokáže být dost empatická. Každý z jejích tří kamarádů má taky nějakou odlišnou magickou schopnost, díky tomu se navzájem doplňují.

Doubavka Kočková

...“Dívka od popela” je milá, klidná, spolehlivá, empatická, laskavá, skromná, nikdy si o nic neřekne. Je také hodná, má srdce na správném místě, dokáže odpouštět a najít radost v každé situaci. Chová se ohleduplně k ostatním, je pilná jako včelka a vždycky ráda pomůže. Je zručná a stále něco dělá. Se svým tatínkem se naučila střílet z luku, jezdit na koni a zvládla spoustu dalších dovedností, které by se spíš víc hodily pro kluka.

Pohádku i Popelku samotnou mám opravdu ráda. Někdy bych chtěla být jako ona.

Tereza Vyhňáková

Noah je velmi hodná dívka. Ale někdy může působit poněkud drsně. Velmi často je drzá jako opice. Vždy, když jí někdo něco provede, potřebuje mu to hned oplátit. Většinou si stojí za tím, co chce, a nebo řekne, že jinak to prostě nebude. Obvykle je ostrá jako břitva. Umí velmi dobře řídit auta. Již od svých deseti let jezdila s otcem rally. Dostat se do jejího života je pro ostatní velký oříšek. Má velké trama z dětství, protože ji otec zavíral do skříně a bil ji. Jednou na ni vytáhl dokonce i nůž.

Noah jsem si vybrala, protože mě zaujal nejen její vzhled, ale i příběh. Někdy, když se podívám na svou kamarádku, mám pocit, že vidím Noah. Ale občas mi chováním připomíná i mě samotnou. Noah jsem si moc oblíbila, ale myslím, že by se v některých situacích mohla chovat lépe.

Anna Mikulicová

Jackie, jak ho nazývali přátelé, je muž středního věku. Na hlavě nosí svůj pirátský klobouk pyšně jako páv, pod kloboukem se skrývají hnědé vlasy spletené do dredů s dřevěnými korálky. Většinou má na sobě oblečenou bílou košili a vestu

od obleku, ve filmu se objevuje i s koženým kabátem, pod kterým má hnědé polovysoké boty. Ovšem nesmíme zapomenout na jeho opasek, za kterým má zavěšený kompas, který neukazuje sever, ale to, po čem srdce nejvíce touží.

Jack je nevypočitatelný génius i šílenec zároveň. Ve filmu si můžeme všimnout jeho vcelku speciální mluvy i chování. Je spíše chytrý než fyzicky zdatný, často se vyhýbá bojům, ale když k nim dojde, vede si skvěle. Jeho chování ho často vede do problémů, anebo naopak. Například, když zachránil Elizabeth Swanovou a pak jí držel pouta kolem krku, aby ji uškrtil. Jenže pak Elizabeth odhodil na strážné, oni ji chytali a mezitím jim utekl s plnou parádou. Je lstivý jako liška, i když se jeho lsti ne vždy podaří. Nehledí na názory ostatních a hraje si svou vlastní hru. Jack dokáže zaujmout svou charismatickou i excentrickou osobností. Je cílevědomý, jde si za svým, dokáže riskovat vše proto, aby získal, co chce. Také je vtipný a chytrý a taktéž dokáže prosedět celý den v hospodě s rumem a lacinými ženami. Je velký optimista, vše vidí v dobrém světle. Je upřímný, někdy až moc. Vždy poslouchá jen tak na půl ucha a jeho namyšlená povaha je zároveň i jeho Achillovou patou.

Jacka jsem si vybrala, protože už od mala to byla má oblíbená filmová postava. Líbil se mi i tím, že nebyl jako každý druhý pirát. Byl jedinečný, jak povahou, tak vzhledem. Jack Sparrow si získal kousek mého srdce.

Emma Grégrová

Pat je literární postava ze známé, tehdy ještě československé pohádky Pat a Mat. Jejich příběhy ztvárnili Lubomír Beneš a Vladimír Jiránek.

Je vidět, že Pat je pouhou smyšlenou postavičkou. Jeho rysy jsou totiž vcelku unikátní. Například Patova hlava je velká. Tvarem připomíná takové kulatější vajíčko. U uší tomu není jinak. Nesmíme zapomenout ani na jeho oči. Zajímavé na nich je to, že jsou celé úplně černé a vypadají jako zrnka rýže. Svou nevysokou a trochu obtloustlou postavu vždy obléká do svého ikonického žlutého trička společně s modrou čepičkou a černými botami.

Většina lidí by řekla, že je to hlupák. To ale není pravda. Je chytrý. Jenomže trochu jiným způsobem. V každé situaci je schopen si poradit. Například při vaření marmelády, sestrojování automatické sekačky na trávu, nebo opravování myčky. Problém je v tom, že to nedělá způsobem, který by zvolili ostatní. Zkrátka platí rčení: Proč to dělat jednoduše, když to jde složitě. Pat je tedy velmi kreativní, přátelský, ochotný, ale taky velmi vtipný. Což je ironické vzhledem k tomu, že nemluví.

Jako malý jsem tento seriál zbožňoval. Vždy jsem se těšil, až pojedu k babičce, která na svém DVD přehrávači pustí tyhle dva koumáky. I přes to, jak je tahle pohádka stará, zapsala se a stále ještě se zapisuje do srdcí mnoha dětí. Já jsem jedním z nich. To je taky důvod, proč jsem si vybral právě Pata.

Vítězslav Blaha

Pilně pracovali také sedmáci...

autorka obrázku Julie Horáčková

Štěstí je krásná věc...

To všichni dobře víme a snad není nikoho, kdo by s tím nesouhlasil. Ale také víme, že každý z nás spatřuje štěstí v něčem jiném. A tak jsme se v hodině slohu se sedmáky nad tím zamysleli. Co je štěstí? Mohu já sám učinit někoho šťastným?

Aby toho štěstí nebylo najednou příliš mnoho, budeme si je dávkovat postupně. Začíná nám nový školní rok, a tak jsme ze zmíněných úvah vybrali části či úryvky, kde se - byť jen krátce - zmiňuje škola. S jejich autory (tentokrát je ponecháme v anonymitě) si připomeneme, jak málo stačí ke štěstí...

...Štěstí je velice hezká věc. Je to třeba, když odpadne hodina češtiny nebo když najdeme pětistovku na zemi. To je štěstí. Někdo ho má víc a někdo míň, někdo najde korunu, jiný dvě stovky. Já jsem jednou našel stovku ležet na cestě, když jsem šel na autobus. Štěstí je ještě, když máš co jíst a pít, nebo potkáš hezkou holku. Ale i to, když jsme zdraví.

...Mohu já učinit někoho šťastným? Ano. A většinou k tomu stačí jen maličkost. Třeba někomu říct, že mu to sluší, že se mu dařilo ve škole nebo na zápase. Anebo mu můžete koupit nějaký dárek. Potom může být šťastí i to, že najdete na zemi nějaké peníze.

...Štěstí je pro mě výhra ve sportu, anebo když se mi něco povede. Ve fotbalu zažíváme i nějaké neštěstí, třeba nedávno, když jsme v zápase měli 20 střel během deseti minut, a bylo to jen 1:0. To si dovolím říct, že štěstí stálo na straně soupeře. Štěstí mívám někdy i ve škole, když z písemky dostanu jedničku nebo dvojku, ale jen o bod. To si vždycky oddychnu. Jsem taky šťastný, že mám tu nejlepší rodinu a mám co jíst a kdy chci, mám kde spát ve své super posteli, můžu hrát fotbal a vůbec sportovat. Šťastným mě dělají i moji kamarádi, na které se můžu spolehnout (a i oni na mě) a pomáhají mi zabít čas a pobavit mě, když jsem nesvůj.

...Štěstí je to, když někoho něčím potěším, nebo když nám něco jde. Když svítí slunko. Když máme jenom 5 hodin ve škole. A ještě větší štěstí je, když školu nemáme.

...Mám štěstí, že teď můžu psát o štěstí a nemusím psát diktát. A že ve škole jsou moc fajn učitelé a předměty. A mohu já učinit někoho šťastným? Jasně! Například jsem svým učitelům a učitelkám dala obyčejné narcisky, jen tak pro krásný den. A oni byli šťastní. A já taky.

...Štěstí je něco, co má určitě každý, ale ne každý si toho všimne. Dokonce se může nejprve převlékat za neštěstí. Štěstí může být osoba, věc, radost jiných, nebo něco obyčejného, co se děje každý den. Třeba že nám má kdo uvařit, že se můžeme vzdělávat, že máme kamarády. Je moc důležité, abychom si to uvědomovali.

S páťáky si přivolejme léto...

autorka obrázku Kamila Vajbarová

Léto už je tu!

*Teď když ráno vstaneme,
do školy už nejdeme.
Léto už tu zase je,
v bazénu se koupeme.
Slunce svítí akorát,
jdeme se ven radovat.
Kytičky jsou barevné,
tak se na ně koukneme.
Než do lavic zasedneme,
po Evropě cestujeme.*

Prázdniny si užijeme!

Adam Janošek, Vojtěch Komosný

Návraty

To nám to zase uteklo! Prázdniny v nenávratnu, před námi deset dlouhých měsíců, kdy je opět budeme netrpělivě vyhlížet...Tak se k nim vrátíme aspoň ve vzpomínkách. Zážitky, sny splněné nebo i ty, které si splníme někdy příště...Někteří ovšem jsou už v realitě..

Do svých duší nám dali nahlédnout zejména deváťáci.

Přání

*Škola je tu zas,
přináší nám podzimní čas.
Brzy ráno musíme vstávat,
na autobus do školy chvátat.
Dostaneme úkoly,
udělám je u školy.
Jakmile zazvoní na první hodinu,
nesmíme už být na mobilu.
Tak čekáme na přestávku
a až konečně půjdeme na zastávku.
Zítřka zas nebude se nám chtít vstávat.
Kéž bychom mohli dýl vyspávat!*

Anna Mikulicová, Ondřej Ostřížek

Návrat

*Prázdniny utekly jako voda,
lenošení konec, škola volá.
Učitelé před školou čekají
a všichni pevně doufají,
že se jim studenti zas zpět vrátí.
Třídy pěkné, vymalované, čisté,
dětem se však do školy nechce.
Učením se zase souží,
po prázdninách všichni touží.*

Antonín Vajbar

Hasičské léto

V naší třídě je hodně žáků z Brumovic, co dělají jako koníčka hasičský sport. Přes prázdniny jezdíme na různé závody a výlety. Na závod v požárním útoku je potřeba 7 lidí. My se ale hodně zúčastňujeme také soutěží TFA ("Železný hasič") pro mládež, kde je každý sám za sebe, má na sobě závaží a překonává různě obtížné překážky. Když se nám závod povede, skočíme do kádě s vodou a koupeme se.

XY

Když už jsme u těch hasičů, připomeňme si jejich patrona, svatého Floriána. Když v minulém školním roce vymýšleli sedmáci pověsti, stal se právě on hrdinou jedné z nich. Vedle v Bořeticích mají totiž právě svého "Floriánka".

O Floriánovi

Florián byl mladý a zdatný hasič. Nebylo budovy, která by shořela, když byl Florián v akci. Byl tak dobrý, že se říkalo, že se ho dokonce i sám oheň bál. Byl volán po celém kraji a pomáhal i v zahraničí. Jednou v Bořeticích začal hořet velký dům. První, kdo držel hadici, byl Florián. Když Floriánovi kolegové našli a vyvedli ven starší dámu, ta začala vykřikovat „Můj vnuk! Můj vnuk!“ „Co se s ním stalo?“ zeptal se Florián. „Je v domě, v kolíbcce.“ Paní ani nedořekla a Florián už běžel pro postroj a plynovou bombu. Jenže bomby byly prázdné. Nezbylo než vletět do domu bez obleku, bez helmy a bez bomby. Už to vypadalo, že Florián se asi nevrátí. Ale najednou se před domem zjevil a v náručí držel malého chlapečka. „Děkuji vám mockrát, Floriáne,“ řekla dojatá babička, když už si přebrala vnoučka k sobě do náruče. „Je to má práce,“ na to Florián. Přešlo pár týdnů a u křižovatky blízko zastávky vypukl obří požár. Florián a hasičský sbor se dali do práce. Z domu vyvedli mladou ženu. „Syn, můj syn je ještě v domě!“ s pláčem vykřikovala. Florián se bez váhání rozběhl dovnitř-zase bez bomby a obleku. A znovu, jako před dvěma měsíci, se z kouře vynořil jako duch, s dítětem v náručí. Celá šťastná si žena od Floriána vzala svého synka. Chtěla mu poděkovat, ale Florián nic nevnímal. Jen zhluboka zakašlal a úplně vysílený zamířil ke kolegům. Ale nedošel k nim. Po cestě upadl a už nevstal. Vdechl příliš mnoho kouře a zaplatil za to životem. Pomník a název zastávky dodnes lidem připomínají Floriánovu statečnost a dobré srdce.

Štěpán Šebesta

Kdyby ta škola nebyla...

*Kdyby ta škola nebyla,
kopec srandy bych zažila.
Cestovala s radostí,
bez strachu a starostí.*

*Obletěla celý svět
a ovoněla každý květ.
Všechno jídlo bych zkusila,
domů se potom vrátila.*

*Sbalila si saky paky,
vyrazila lovit ptáky-
holuby, orly, vrabce,
sbalím i nějakého chlapce.*

*To byl ale krásný sen!
Dneska je poslední volný den.
Zítra sednu do lavice,
to budou zas dlouhé měsíce...*

Barbora Obadalová, Kateřina Hrabcová

autor obrázku Tadeáš Lanžhotský

autorka obrázku Lucie Varmužová

Nová cesta

Prázdniny se rozloučily,
škola už nás vítá,
zvonek zvoní,
třída čeká,
nastal nový školní čas.

Sešity a nové knihy
kamarádi, smích,
nové věci budem znát,
musíme však vstávat dřív.

Bílá křída na tabuli
píše první zářijový den,
učitelka s úsměvem nás vítá,
poznání je naším snem.

Na chodbách je živo, plno,
hlasy dětí všude zní,
začínáme novou cestu,
škola je plná příslibů k ní.

XY

Vzpomínky zůstanou

Prázdniny utekly jako voda v řece,
jsem na koupališti, kde slunce peče.
Do vody skáču, plavu, nebo se jen směju,
s kamarády letní dny pěkně si užiju.

Když večer přichází, domů se vracím,
všechny krabice v baráku už dobře znám.
Stěhování nás čeká, nový byt za rohem,
vzpomínky na léto však pořád v srdci mám.

Nový pokoj voní barvou čerstvou
a já sním o tom, co bude příště.
Ale to léto a smích se mnou zůstanou,
i když už budu na jiném místě.

XY

Ani s katy nejsou žerty

Spíš než oblíbenou pohádku vám, milí čtenáři, následující řádky možná připomenou jiný, stále též oblíbený a nestárnoucí film Škola základ života...Snad ta škola není takovým peklem, když si o ní autoři takto zažertovali...

Škola je divné místo velice, scházejí se tu orangutani, gorily, paviáni a opice.

Vepředu stojí kat, připravený nás tlat. Upletl jsem si na sebe bič, poněvadž jsem se doma nemučil. První ráno mučení přišel písař a řekl: " Ty ses doma nemučil, proto půjdeš na hanbu." Záludné otázky tam byly, až jsem myslel, že mě ke kůlu přibili. Nebyl jsem však zaskočen, z kůlu jsem se dostal ven. Kat byl pobouřen. Písař mi dal svobodu, utrpěl jsem jen malou újmu. Avšak můj kamarád, ten byl zaskočen, o hlavu kratší odešel.

Martin Sedlák, Vojtěch Burian, Václav Ullmann

Potřebujete vysvětlivky?

Kat - učitel, písař - asistentka, mučení - učení, na hanbě - u tabule, na kůlu - zamrznout, nic nevědět, být o hlavu kratší - dostat pětku

Trocha snění neuškodí...

Vzlétám do letního vzduchu, kde slunce září a ptačí zpěv zní. Vůně květin se rozplývá v dálce, zlatavé paprsky se kolem míhají. Horké dny a teplé noci, koupání, zmrzlina, spálené tváře a sluníčko v očích. Šplouchání vln na pobřeží, touha po dobrodružství bez konce.

Léto je čas radosti a svobody, čas plný slunce. V srdci každého z nás kéž máme křídla, ať můžeme létat v tom nekonečném slunci.

XY

Kdyby...

Kdybych se mohla vrátit v čase a prožít něco znovu, vrátila bych se do Řecka. Na malinké schované pláži a ostrůvky, do malých obchůdků s olivovým dřevem. Písek na plážích byl vždy bílý a jemný, voda teplá, mořští živočichové pozoruhodní. A ty krásné východy slunce...

XY

Vysněný týden

Kdybych měl celý týden jen pro sebe, tak bych si nejraději zaletěl do Anglie. Ubytoval bych se v typickém cihlovém domě a pak jezdil na výlety.

Jako první bych zvolil tajemný Stonehenge. Potom bych se zajel podívat do Cambridge. Třeba bych měl štěstí a potkal bych krále Karla III. To by mi udělalo velkou radost!

Jako milovník Harryho Pottera bych určitě navštívil atelier, kde se film natáčel, a také bych si udělal poznávací jízdu po Londýně v červeném dvoupatrovém autobuse.

Byl by to úžasný výlet!

Václav Nahodil

První dny v 5. třídě...

...jsme si ještě zavzpomínali, abychom si tu školu trochu zpříjemnili...

Září

*Už chodíme do školy,
budou zase úkoly.*

*Učíme se básničky,
někdy také písničky.
Ve výtvarce tvoříme,
v tělocviku cvičíme.*

*Ráno brzy vstaneme,
budík když nám zazvoní,
pak s aktovkou na zádech
všichni letí do školy.*

Fanny Michnová, Laura Secká

Dovolená

*Byli jsme už u moře,
nožky měli nahoře.
Plavky měli na sušáku
a komáry na lehátku.*

*Medúzy nás nespálily
žraloky jsme nepotkali.
Slunce na nás svítilo,
kvítí všude vonělo.*

*Teď už jsme se vrátili
do té naší dědiny.
Kufry jsme si vybalili,
do školy se připravili.*

Tereza Mikulicová, Barbora Poulíková

Den, který bych chtěl prožít znovu

Jednou jsme s mamkou přijeli z Břeclavi a doma jsem našel pozvánku od spolužáka Toma na narozeninovou oslavu. Moc jsem se těšil. Když jsem tam dojel, byli tam už všichni kluci. Hráli jsme fotbal, stříleli jsme nerfkami (dětská zbraň) a potom jsme šli do bazénu. Popřáli jsme Tomovi a jedli čokoládový dort. Byl to super den!

Lukáš Varmuža

autorka obrázku Kateřina Novotná

autor obrázku Vojtěch Malík

Příspěvky podepsané XY napsali žáci, kteří si přáli zůstat v anonymitě.

Zarážení hory 2024

Zarážení hory 2024

Kobylí dědina, periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Kobylí. Adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí, IČO 283266. Tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyli.cz. Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková. Vychází nepravidelně. Místo vydání Kobylí. Registrační číslo 370011091. Grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav. Vyšlo v září 2024. Náklad 600 výtisků. Cena 12,- Kč. Neprošlo jazykovou úpravou.